

Na Nowy Rok wszyscy składają sobie życzenia. My także, słowami, które Bóg powiedział do Mojżesza, życzymy każdemu: „Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie swoje oblicze i niech cię obdarzy pokojem.”

Nowy rok o tyle będzie szczęśliwy,
o ile będzie Chrystusowy,
dlatego że Chrystus, nasz Pan,

jest naszą przeszłością,
teraźniejszością
i przyszłością.

Przez Maryję do Jezusa

Niech w Nowym 2019 Roku stanie się rzeczywistością to, co dotąd kryło się tylko w marzeniach i pragnieniach Waszych serc. Niech Maryja, troskliwa Matka, pochylona nad nowo narodzonym Dzieciąciem i zadumana nad tajemnicą miłości Boga do człowieka, opiekuje się Wami – zwłaszcza starszymi, chorymi i cierpiącymi – przez wszystkie nadchodzące dni. Niech czuwa nad każdym z Was tak, jak czuwała nad swoim Boskim Synem w Betlejem.

Życzenia popieramy modlitwą i kapłańskim błogosławieństwem

Wasi Duszpasterze

„Daj mi o świetle doznać łaski twojej, bo tobie ufam!

Wskaż mi drogę, którą mam iść, bo ku tobie podnoszę duszę moją!” /Ps 143,8/

Na początku nowego roku kalendarzowego spoglądamy w przyszłość - przed nami zakrytą, nieznaną. Ile i jakich chwil oraz uciekającego czasu, nad którym nie jesteśmy w stanie zapanować jest przed nami? Na to pytanie, jak na razie, nie ma odpowiedzi. Ale z pewnością najważniejsze jest nasze życie z Bogiem, bo tylko wiara w Jezusa Chrystusa i z niej wypływające zaufanie, pozwolą nam przezwyciężyć lęk, strach, pozwolą przezwyciężyć wszelkie niepewności i pozwolą cieszyć się radością bycia chrześcijaninem.

Życzymy więc naszym Duszpasterzom oraz całej Wspólnocie Parafialnej takiej wiary, zaufania i oddania się Bogu, abyśmy nigdy nie tracili nadziei i potrafili dziękować Panu za to, że jesteśmy w Jego kochających rękach i byśmy wiedzieli, że Bóg nas potrzebuje.

Niech Jego obecność, Jego pokój i radość wypełnią Wasze dusze.

Rada Parafialna

Z Bożej Łaski rozpoczęliśmy nowy, 2019 rok. Za nami rok, który był bardzo znaczący dla naszej Ojczyzny, dla diecezji i dla parafii i zapewne dla każdego z nas.

2018 rok to 100-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości, to czas, kiedy dziękowaliśmy Bogu za dar Ojczyzny. Za przekazane nam dziedzictwo tożsamości narodowej, za kulturę, za język i wreszcie za katolicką wiarę. O te wielkie wartości musimy nadal się troszczyć, szczególnie w warunkach, gdzie obserwujemy tendencję do tzw. europeizacji, rozumianej jako stały proces tworzenia wspólnoty niereligijnej, bezpieczeństwa.

Ten kończący się rok to także wielkie wydarzenie w naszej diecezji- rozpoczęcie V Synodu. Nasza parafia bardzo aktywnie włącza się w to wielkie dzieło. I nie może nas dziwić, że ten rok poświęcony został rodzinie. Rodzina we współczesnej cywilizacji najbardziej narażona jest na rozmaite ataki zła, szczególnie w dziedzinie duchowej i moralnej. Stąd nasza wielka troska o wzrost wiary, nadziei i miłości w naszych rodzinach.

W tym roku wspólnie przeżywaliśmy Jubileusz 25-lecia naszej Parafii, który stał się okazją do nawiedzenia rodzin przez Jezusa Miłosiernego w obrazie „Jezu Ufam Tobie” To wielki dar dla całej naszej wspólnoty, bo osobisty akt zawierzenia siebie i swojej rodziny na pewno zaowocuje dobrem w naszym życiu i całej parafialnej wspólnoty.

Droży Parafianie, dziękuję Wam wszystkim za modlitwę, za zaangażowanie w życie parafialne. Bóg zapłać wszystkim grupom parafialnym, które wspierają duszpastersztwo naszej wspólnoty.

Dziękuję wszystkim, którzy modlą się w naszym kościele, którzy pomagają organizować nabożeństwa, troszczą się o dzieło ewangelizacji.

Moi droży. W imieniu nas, kapłanów, dziękuję bardzo wszystkim, za Waszą serdeczność i życzliwość. Za otwartość i każde dobre słowo jakie od Was otrzymujemy.

Jeszcze kilka danych statystycznych z życia parafialnego. W ubiegłym roku sakrament Chrztu Świętego przyjął 86 dzieci: 35 dziewczynek i 51 chłopców. 29 dzieci było spoza naszej parafii. Do I Komunii Świętej przystąpiło 86 dzieci, a umocnienie Mocą Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania przyjął 50 młodych ludzi. Sakramentalne małżeństwo zawarło 27 par, a na miejsce doczesnego spoczynku odprowadziliśmy 34 parafian: 16 kobiet i 18 mężczyzn.

Rozdaliśmy ok. 155.000 Komunii Świętych. To nieco mniej niż przed

rokiem, ale za to wzrosła frekwencja podczas niedzielnej Eucharystii. W III niedzielę października, kiedy przypada ogólnopolskie badanie niedzielnych praktyk religijnych, w Mszach Świętych w naszej parafii liczącej ok 4.500 wiernych, wzięło udział 3.654 osoby. Do Komunii Świętej przystąpiła wówczas ok. 1/3 uczestniczących w Eucharystii.

Dlatego jako wspólnota jesteśmy zobowiązani modlić się za wszystkich, szczególnie tych, którzy od Kościoła odchodzą. Ciągłe potrzeba wiele troski i modlitwy o młodzież naszej parafii, potrzeba naszej modlitwy, zaangażowania, naszego świadectwa życia.

Chcemy, aby w 2019 roku nasza parafia podejmowała nowe inicjatywy ewangelizacyjne służące głoszeniu miłosierdzia Bożego. Bardzo prosimy o zgłaszanie pomysłów, które mogą służyć temu wielkiemu dziełu.

Jaki będzie Nowy Rok? Co wydarzy się w naszym życiu, w świecie?

Na to pytanie trudno do końca odpowiedzieć. Będzie wiele wydarzeń, które nie zależą od nas, na które nie mamy wpływu, których nie możemy zaplanować. Ale będą też wydarzenia, które zależą od nas, od naszej uczciwości, szczerości, wierności czy ofiarności.

Nowy Rok może być wyblakłą kopią poprzedniego roku. Może jednak być rzeczywiście nowy. To znaczy wypełniony naszą odpowiedzialnością i czynną obecnością. Rok, który zostawi ślad – nasz ślad.

Wchodząc w Nowy Rok zabierzmy z sobą obraz Bożej Rodzicielki Maryi pochylonej nad Dzieckiem, kontemplującej i rozważającej tajemnicę Słowa – tajemnicę Boga. Niech ten obraz towarzyszy naszemu życiu, niech wnosi w nasze życie pokój i nadzieję.

Wasz ksiądz Proboszcz

NIESKOŃCZONA DOBROĆ BOŻA W ZESŁANIU NAM JEDNORODZONEGO SYNA SWEGO

Boże, któryś nie zatracił człowieka po upadku, ale w miłosierdziu swoim przebaczyłeś mu, przebaczyłeś po Bożemu, to jest, że nie tylko mu odpuściłeś winę, ale obdarzyłeś go wszelką łaską. Miłosierdzie Cię pobudziło, żeś sam raczył zstąpić do nas i wydzwignąć nas z nędzy naszej. Bóg zstąpi na ziemię, Pan nad pany, zniży się Nieśmiertelny. Ale gdzie zstąpisz, Panie? Czy do świątyni Salomonowej? Czy każesz zbudować sobie nowy przybytek? Gdzie zstąpić zamierzasz? O Panie, jaki Ci przybytek zgotujemy, (105) gdyż ziemia cała jest Ci podnóżkiem. - Sam zgotowałeś sobie przybytek: świętą Dziewicę, Jej niepokalane wnętrzości są Ci mieszkaniem. I staje się niepojęty cud miłosierdzia Twego, o Panie: Słowo staje się Ciałem, Bóg zamieszkał z nami, Słowo Boże - Miłosierdzie Wcielone. Podniosłeś nas do swego Bóstwa przez swe uniżenie; jest to zbytek Twojej miłości, jest to przepaść Twego miłosierdzia. Zdumiewają się niebiosy nad tym zbytkiem miłości Twojej. Teraz nikt się zbliżyć do Ciebie nie lęka. Jesteś Bogiem miłosierdzia, masz litość dla nędzy, jesteś nam Bogiem, a my Twym ludem. Jesteś nam Ojcem, a my Twe dzieci z łaski; niech się sławi miłosierdzie Twoje, żeś raczył zstąpić do nas. (Dz.1745)

Kiedy przyszedłem na Pasterkę, zaraz z początkiem Mszy świętej, cała pogrążyłam się w głębokim skupieniu, w którym widziałam szopkę betlejemską napelnioną wielką jasnością. Najświętsza Panna owijała w pieluszki Jezusa, pogrążona w wielkiej miłości, jednak św. Józef jeszcze spał; dopiero kiedy Matka Boża ułożyła Jezusa w żłóbku, wtenczas jasność Boża zbudziła Józefa, który też się modlił. Jednak po chwili zostałam sama na sam z małym Jezusem, który wyciągnął do mnie swe rączkę, a ja zrozumiałam, aby Go wziąć na ręce swoje. Jezus przytulił swą główkę do serca mojego, a głębokim swym spojrzeniem dał mi poznać, że dobrze mu przy sercu moim. W tej chwili znikł mi Jezus, a dzwonek był do Komunii (58) świętej; dusza moja omdlewała z radości. (Dz.1442)

JAK DOBRZE GŁOSIĆ MIŁOSIERDZIE? Cz.2

Najczęściej spotykane błędy w upowszechnianiu i praktyce nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego wypływają z fragmentarycznego traktowania tekstu „Dzienniczka” i z niewłaściwej praktyki tego nabożeństwa.

Fragmentaryczność polega na wyrzucaniu z „Dzienniczka” poszczególnych zdań i upowszechnianiu ich bez analizy całości dzieła. Wtedy publikowane zdanie (wypowiedź) traktuje się jak aksjomat lub jako całą prawdę o czymś.

Przykłady:

- Pragnę, aby było zgromadzenie takie, które będzie głosiło i wypraszało miłosierdzie Boże dla świata. Ktoś czytając tylko to zdanie sądzi, że Pan Jezus pragnie, aby powstało konkretne zgromadzenie zakonne, które podejmie określone zadania. Tymczasem z analizy całości „Dzienniczka” wynika, że Panu Jezusowi nie chodzi o jakieś jedno zgromadzenie, ale o wielkie dzieło w Kościele, które dziś nazywamy Apostolskim Ruchem Bożego Miłosierdzia (zob. Dz. 1155).
- Dusza, która czcić będzie ten obraz, nie zginie (czy inne obietnice podawane bez warunków). Ta, czy inne obietnice Pana Jezusa spełnią się wówczas, gdy człowiek dotrzyma pewnych warunków, którymi w nabożeństwie do Miłosierdzia Bożego są: ufność wobec Pana Boga i postawa czynnej miłości bliźniego. Dusza, która czcić będzie ten obraz..., tzn. ta, która modli się przed nim z ufnością i ufną modlitwą łączy z uczynkami miłosierdzia, a nie ta która np. nosi obrazek w portfelu.
- Często błędem jest propagowanie poszczególnych form nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego np. Koronki, Nowenny czy Litanii bez wyjaśnienia, co jest istotą kultu Miłosierdzia Bożego oraz wyróżnienia uprzywilejowanych form kultu od innych modlitw zapisanych w „Dzienniczku” Siostry Faustyny.

Druga grupa błędów pochodzi z niewłaściwej praktyki nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego i polega najczęściej na:

- pomijaniu kształtowania u wiernych chrześcijańskiej postawy ufności wobec Boga i miłosierdzia wobec bliźnich, a ograniczanie się do dewocji, np. odmawiania Koronki,
- dodawaniu lub ujmowaniu słów przy odmawianiu Koronki do Miłosierdzia Bożego,
- łączeniu prywatnych objawień i nabożeństw,
- traktowaniu posłannictwa Siostry Faustyny w oderwaniu od Pisma Świętego.

Orędzie Miłosierdzia, którym mamy żyć i dzielić się z innymi jest wielkim darem Boga dla naszych czasów, darem, który jest znakiem nadziei, rękoiścią zbawienia i światłem oświecającym ludzkie drogi w trzecim tysiącleciu wiary, dlatego winien być przekazywany w wielkiej pokorze i zgodnie z zamysłem Jezusa. Orędzie to – jak powiedział Ojciec Święty Benedykt XVI – jest rzeczywistym przesłaniem naszych czasów: miłosierdzie jako Boża moc, jako Boża granica dla zła całego świata. Dlatego istnieje ogromna potrzeba, by tym darem dzielić się jak najlepiej i z wielką hojnością.

s. M. Elżbieta Siepak ZMBM

<https://www.faustyna.pl/zmbm/szerzenie-czci-milosierdzia/>

Kolęda z antytezą

Sprawowanie liturgii nie może obyć się bez tak ważnej formy modlitwy, jaką są pieśni. Już od kilkunastu dni w świątyniach i prywatnych domach towarzyszą one najradośniejszemu wydarzeniu, którym było przyjście na świat Bożego Syna. Kolędy to bez wątpienia jedne z najpiękniejszych pieśni kościelnych. Różnymi słowami oddają to, co miało miejsce podczas tej niezwyklej betlemskiej nocy, wyrażając radość ludzi i mieszkańców nieba z narodzin Dzieciątka. Jedne w prosty sposób opisują warunki, w jakich przyszedł na świat Boski Syn („Mizerna cicha”, „Nie było miejsca dla Ciebie”), inne zachęcają do odwiedzin stajenki, w której się narodził („Pójdźmy wszyscy”), a jeszcze inne mówią o hołdzie składanym Mu przez mędrców z dalekich krain i wspominają o spisku na życie dopiero co narodzonego.

O ile nie mamy wątpliwości, że słowa kolędy „Hej maluśki, maluśki” są stylizowane na góralską gwarę, to może nie wszyscy zdają sobie sprawę, iż wiele z tych pieśni powinno być śpiewanych - ze względu na swój melodyczny rodowód - w rytmie naszych tańców narodowych, np. mazura: „Lulajże Jezuniu”, „Pasterze mili”; kujawiaka: „A cóż z tą Dzieciną”, „Jezus malusięńki”; oberka: „Przystąpmy do szopy” czy poloneza: „Dzisiaj w Betlejem”, „Z narodzenia Pana dzień dziś wesoły”.

W rytmie tego ostatniego tańca powinniśmy również śpiewać „Pieśń o Narodzeniu Pańskim”, nazywaną czasem królową polskich kolęd. Ten utwór, autorstwa Franciszka Karpińskiego, bardziej znany jest pod tytułem „Bóg się rodzi”.

Franciszek Karpiński (1741 – 1825)

Franciszek Karpiński to poeta epoki oświecenia. Oprócz wierszy pisał pamiętniki, dramaty, zajmował się tłumaczeniem, był twórcą i głównym przedstawicielem tzw. sentymentalizmu w polskiej liryce. Oprócz wymienionej wyżej napisał także kolędę „Bracia, patrzcie jeno”. Spod jego pióra wyszły takie okolicznościowe pieśni religijne, jak: „Kiedy ranne wstają zorze” (tytuł oryginalny „Pieśń poranna”), „Wszystkie nasze dzienne sprawy”, „Zróbcie mu miejsce, Pan idzie z nieba”, „Nie zna śmierci Pan żywota”.

Pieśń „Bóg się rodzi” powstała w Dubiecku nad Saniem i została „zamówiona” przez bardzo religijną księżną marszałkową Izabelę z Czartoryskich Lubomirską. Jak podaje Wikipedia - „Kolęda (...) zabrzmiała po raz pierwszy w 1792 r. w Starym Kościele Farnym w Białymstoku i w tym samym też roku ukazało się jej pierwsze wydanie sporządzone w klasztorze oo. Bazylianów w Supraślu”. Kolęda, już powszechnie znana w pierwszej połowie XIX wieku, w zależności od regionu była śpiewana na różne melodie. Obecna linia melodyczna, utrzymana w rytmie poloneza, według jednych źródeł jest autorstwa Karola Kurpińskiego, według innych jest to polonez koronacyjny królów polskich, pochodzący jeszcze z cza-

sów Stefana Batorego, a więc sięgający XVI wieku.

„Pieśń o Narodzeniu Pańskim” składa się z pięciu zwrotek. Z nich wszystkich niezwykłością pod względem treści wyróżnia się strofa pierwsza.

*Bóg się rodzi, moc truchleje,
Pan niebiosów obnażony!
Ogień krzepnie, blask ciemnieje,
Ma granice Nieskończony.
Wzgardzony, okryty chwałą,
Śmiertelny Król nad wiekami!
A Słowo Ciałem się stało*

I mieszkało między nami.

Już jej pierwsze wyrazy brzmią dziwnie, bo czy Bóg może się urodzić? A czy coś lub ktoś, kto jest potęgą, na przykład jakiś władca, może się bać malutkiego dziecka, wręcz truchleć ze strachu na samą wieść o jego przyjściu na świat? Krzepnąć, czyli zastygać, przechodzić w coś galaretowatego; czy jest to w ogóle możliwe w przypadku ognia? Z definicji blasku wynika, że to jasne, mocne światło, które może jednocześnie ciemnieć? Przecież to niedorzeczne. A jeszcze bardziej niedorzeczne jest stwierdzenie, że Nieskończony jednak ma granice. Jedno przeczy drugiemu, bo skoro coś nie ma końca, to jak może mieć granice?

Kolejne dwa wersy również

mówią o czymś, czego nie da się ogarnąć rozumem. Nowonarodzony został nie tylko przez moźnych świata zlekceważony, no bo kim właściwie jest syn jakiegoś cieśli? Poza pasterzami jego losem nie interesuje się nikt, czego najlepszym dowodem jest obecność zwierząt jako świadków narodzin w betlejemskiej stajence. Jak w takiej sytuacji można być okrytym chwałą? Widać, że jednak można, skoro przepowiednie proroków tak przeraziły Heroda, że nie zawahał się przed zbrodnią dzieciobójstwa. Narodził się człowiek, który jest przecież tak samo śmiertelny jak każdy z ludzi. I ma panować przez wieki? Przecież to niemożliwe z ludzkiego punktu widzenia.

Taki zabieg poetycki, polegający na zestawieniu w jedną całość treściową dwóch elementów znaczeniowo sobie przeciwnych, nazywa się antytezą. Stosuje się ją dla uyskania większej ekspresji, nadaniu wierszowi dodatkowej

siły wyrazu. W tym przypadku uwydatnia ona znaczenie cudu, jaki miał miejsce ponad dwa tysiące lat temu.

*Podnieś rękę, Boże Dziecię!
Błogosław krainę miłą,
W dobrych radach, w dobrym bycie
Wspieraj jej siłę swą siłą.
Dom nasz i majątność całą,
I Twoje wioski z miastami!
A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami.*

Królową polskich kołęd kończy prośba do Bożego Dzieciątka, aby raczyło pobłogosławić naszą Ojczyznę, a nas samych wspierało swą siłą w każdym aspekcie życia, co nadaje pieśni charakteru narodowego, m.in. stąd bierze się jej tak wielka popularność.

Jacek Filip

HISTORIA

W setną rocznicę odzyskania przez Polskę Niepodległości prezentujemy Państwu cykl krótkich biogramów osób, związanych z Brzeskiem i ziemią brzeską, którzy swoją postawą przyczynili się do odbudowy naszej Ojczyzny. W poprzednim numerze był to dyrektor brzeskiego gimnazjum Kazimierz Missona, a w niniejszym:

Ks. dr Jan Czuj

Przyszły trzykrotny poseł na Sejmy Drugiej Rzeczypospolitej, katecheta w brzeskim gimnazjum, profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego przyszedł na świat w Borzęcinie 26 maja 1886 roku w rodzinie Józefa i Anny z domu Garstka. W 1894 r. rozpoczął naukę w miejscowej szkole powszechnej, którą ukończył w 1900 r. Następnie kontynuował naukę w I gimnazjum w Tarnowie. Mimo ciężkich warunków materialnych, jakie panowały w domu Czujów, rodzice młodego Jana zdecydowali się na finansowanie edukacji syna na poziomie średnim.

W późniejszym okresie sytuacja finansowa rodziny nieco się poprawiła w związku z wyjazdem ojca do Stanów Zjednoczonych, ale nie na tyle, by Czujowie mogli żyć w dostatku.

Znakomite wyniki w nauce jakie Jan osiągał w gimnazjum nie umknęły uwadze jego profesorów, zwłaszcza ks. Alojzemu Nalepie, który zaproponował przyszłemu prezbiterowi wstąpienie do Małego Seminarium Duchowego w Tarnowie, instytucji powołanej przez ks. bpa Leona Wałęga a skupiającej najzdolniejszych uczniów rozważających możliwość wyboru stanu duchownego. Nauka w Małym Seminarium rozwinęła u Jana powołanie ka-

łańskie, co oczywiście pociągnęło za sobą wstąpienie młodzińca do Wyższego Seminarium Duchownego, które ukończył w czerwcu 1912 r.

W uroczystość Apostołów Piotra i Pawła 29 czerwca odprawił on w rodzinnym Borzęcinie Msze św. prymicyjną.

Pierwszą placówką ks. Jana stała się parafia w Ciężkowicach i tutaj dzięki wsparciu i namowie proboszcza ks. Jacka Michalika (wielkiego patrioty m.in. posła na Sejm Krajowy Galicyjski) i oczywiście za zgodą ordynariusza tarnowskiego, ks. J. Czuj rozpoczął studia doktoranckie na wydziale teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Dysertację doktorską ukończył w 1916 r. uzyskując tytuł naukowy z teologii w zakresie patrystyki. W międzyczasie objął posługę wikariusza w tarnowskiej katedrze.

Jeszcze podczas studiów na UJ aktywnie włączył się on w działalność Stronnictwa Katolicko-Ludowego, partii politycznej powstałej z inicjatywy ks. bpa Wałęgi, stając się zarazem współtwórcą organu prasowego tego stronnictwa „Ludu Katolickiego”, którego został redaktorem naczelnym.

Młody prezbiter nie bał się poruszać na łamach gazety kwestii związanych z szeroko pojętymi aspektami niepod-

Jedna z pierwszych winiet organu prasowego SK-L

ległościowymi, co skrzętnie zauważył bp Wałęga i dlatego polecił mu wygłoszenie kazania w 1917 r. w tarnowskim kościele Księża Misjonarzy z okazji 126. rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja.

Wydźwięk homilii, którą ks. Czuj zakończył słowami z wiersza Kornela Ujejskiego „Przy Tobie, Polsko, stoimy i przy Tobie stać będziemy”, był bardzo duży i pozytywny, rozwiązał ponadto wszelkie wątpliwości (o których ks. Jan sam wspominał w swoich pamiętnikach) starszych kapłanów uważających, że taki młody ksiądz nie poradzi sobie podczas kazania z tak trudnym tematem związanym z rocznicą uchwalenia Konstytucji 3 maja.

Niedługo po tym wydarzeniu w czerwcu 1917 r. bp tarnowski polecił młodemu kapłanowi objęcie stanowiska katechety w prywatnym gimnazjum im. Jana Goetza w Brzesku. Ks. dr Czuj bez wahania przyjął propozycję swojego przełożonego, uważając, że praca w szkole średniej przyczyni się do jego rozwoju dydaktyczno-pedagogicznego.

„[...] Proboszcz brzeski – wspominał – ks. Roman Mazur zacny i szlachetny człowiek pierwszy odezwał się do mnie po bratersku i wyciągnął rękę do współpracy [...]”.

Brzesko było wówczas małym miastem galicyjskim

Pocztówka z 1901 roku (ze zbiorów polona.pl)

„[...] raczej miasteczkiem [...]” zanotował ks. Czuj, o wyrażonej przewadze ludności wyznania judaistycznego.

„[...] Znane raczej nieco dzięki Okocimiowi, niż jakimś własnym walorom [...]” zapisał w swoich wspomnieniach przyszły profesor KUL.

Brzesko, jak praktycznie wszystkie ówczesne miasta galicyjskie, miało charakter dwunarodowościowy – polsko-żydowski lub żydowsko-polski. Miasto nasze w 1910 r. liczyło 3669 obywateli, z czego 1219 osób stanowili wyznawcy religii rzymsko-katolickiej (33,31%). 10 mieszkańców (0,27%) było greko-katolikami, zaś wyznawcy judaizmu stanowili 66,41% (2430 osób) ogółu ludności.

Piotr P. Duda

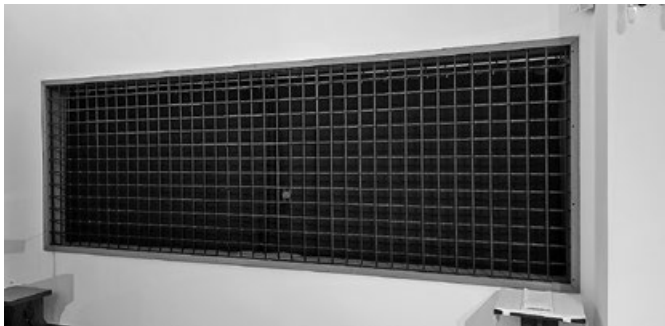
WYWIAD

Ukryte dla świata

2 lutego w święto liturgiczne Ofiarowania Pańskiego w Kościele powszechnym przypada Światowy Dzień Życia Konsekwowanego, ustanowiony przez papieża Jana Pawła II w 1997 roku. Dzień ten jest okazją do głębszej refleksji nad darem życia poświęconego Bogu a także wsparcia klasztorów kontemplacyjnych, które modlitwą i ofiarą wzbogacają cały Kościół. W naszej diecezji znajdują się trzy żeńskie zakony klauzurowe: klarysek w Starym Sączu, bernardynek w Kończyskach koło Zakliczyna oraz najmłodsza wspólnota siostr karmelitanek w Tarnowie.

Siostry Karmelitanki Bose przybyły do Tarnowa na prośbę biskupa Wiktora Skworca z katowickiego karmelu 11 grudnia 2000 roku.

O ukrytym, cichym i pobożnym życiu sióstr w tarnowskim klasztorze, mieszczącym się przy ulicy Krzyżskiej 19, z siostrą Anną rozmawiał ksiądz Marcin Minorczyk, który poznał tę rodzinę zakonną jeszcze jako lektor.

Ksiądz Marcin: Siostrzo Anno, proszę o krótkie przybliżenie historii Zakonu Sióstr Karmelitanek.

Siostra Anna: Nasze zgromadzenie wywodzi się z Palestyny, gdzie na początku XIII wieku powstaje Zakon Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel. Żeńska gałąź tego zakonu sięga połowy XV wieku i została powołana do istnienia przez bł. Jana Soretha. W 1452 roku papież Mikołaj V zatwierdził nowo powstałą wspólnotę. Przeszło sto lat później św. Teresa z Avila wstępuje do wspólnoty karmelitańskiej, która liczy sto pięćdziesiąt zakonnic. Nie sprzyjało to jednak kontemplacji, wyciszeniu i samotności, dlatego św. Teresa idąc za wskazówkami św. Franciszka Borgiasza i św. Piotra z Alkantary 24 VIII 1562 roku w Avila założyła klasztor Sióstr Karmelitanek Bosych. Tym samym przywróciła pierwotny stan zakonu.

W drugiej połowie XVII wieku powstał w Polsce pierwszy klasztor Sióstr Karmelitanek Bosych w Krakowie, które przybyły z Belgii. Do czasów rozbiorów następuje szybki rozwój tegoż zakonu na ziemiach polskich, jednak na skutek kasaty pod koniec XIX wieku pozostaje tylko jedna wspólnota karmelitańska. Do odrodzenia Zakonu w znacznej mierze przyczynił się św. Rafał Kalinowski.

Obecnie prowincja polska liczy trzydzieści wspólnot Sióstr Karmelitanek Bosych. Niektóre z nich znajdują się poza terenem Polski między innymi w Islandii, Norwegii, Niemczech (w Hanowerze), w Kazachstanie.

Ks. M: Klasztor Sióstr Karmelitanek Bosych w Tarnowie istnieje już 18 lat. Jak Siostry czują się tutaj i ile obecnie sióstr liczy wspólnota tarnowska? Bo z karmelitankami jest tak, że kiedy w jednym domu liczba dojdzie do dwudziestu jeden i gdy wspólnota jest na tyle dojrzała, Siostry myślą o otwarciu nowego domu.

S.A.: Tak. Jesteśmy tutaj szczęśliwe. Spotykamy się na co dzień z dużą życzliwością, serdecznością i miłością. Świadczy o tym różnoraka pomoc księży, sióstr zakonnych, kleryków i modlitwa wszystkich w intencji naszego

zgromadzenia. Nasza wspólnota liczy obecnie 16 sióstr klauzurowych i 3 zewnętrzne zajmujące się zaopatrzeniem, troską o kaplicę i terenem poza klauzurą oraz służbą na furcie.

Ks. M: Prosimy przedstawić pokrótce jak wygląda formacja w zakonie do czasu złożenia ślubów wieczystych.

S.A.: W naszym klasztorze formacja rozpoczyna się postulatem trwającym pół roku, po którym następują obłóczyny, następnie nowicjat. Nowicjat trwa jeden rok. Po ukończeniu nowicjatu kandydatka składa pierwsze śluby na trzy lata. Po nich następują śluby wieczyste. Formacja w każdym domu może być czasowo zróżnicowana, gdyż każdy dom jest niezależny.

Ks. M.: Jak wygląda codzienne życie w klasztorze?

S.A.: Wstajemy o godzinie 5.00 i rozpoczynamy dzień jutrznią, którą odmawiamy lub śpiewamy. O godzinie 6.30 Msza święta, po niej mamy godzinne rozmyślanie. Śniadanie wygląda bardzo skromnie; jest to zazwyczaj chleb z marmoladą lub dżemem, kawa z mlekiem (zbożowa) lub herbata. Posiłek ten odbywa się w milczeniu, na stojąco i trwa 2 – 3 minuty. Do godziny 11.00 pracujemy. Następnie odmawiamy Godzinę Mniejszą, Litanie Loretańską i wezwania do Świętych. Po tych modlitwach idziemy procesyjnie na obiad modląc się za dobroczyńców i zmarłych. W czasie posiłków czytane są różne książki religijne. Po obiedzie udajemy się na godzinną rekreację, polegającą na możliwości porozmawiania przy pracy.

Ks. M.: A o czym rozmawiają siostry, które nigdy nie opuszczają klauzury?

S. A.: - Mówimy o swojej historii sprzed wstąpienia do klasztoru, o codziennych przeżyciach, radościach i smutkach, o ptakach zaglądających ciekawie przez okna klasztoru, o Kościele i Bogu.

A wracając do planu dnia: po rekreacji jest czas milczenia ścisłego do 14.00. Potem do 15.00 jest czytanie duchowe (Pismo Święte, Dokumenty Kościoła itp.) Na godzinę 15.00 zbieramy się na modlitwę różańcową w intencjach poleconych, także za Seminarium. Od 15.30 do 17.00 wykonujemy różne prace. Polega to na tym, że na tablicy wywieszane są zadania dla poszczególnych sióstr, są to zazwyczaj prace wykonywane ręcznie, w samotności, aby nie były zachętą do rozmowy. Ogólnie na różnorodne prace nie mamy zbyt wiele czasu, wówczas jedne siostry sprzątają, piorą i prasują, przygotowują posiłki. Inne malują, odlewają figurki gipsowe, haftują, odnawiają stare ornaty, nawlekają paciorki z „łez Hioba”, z których powstają piękne różańce. Te, które znają języki obce tłumaczą dla potrzeb zakonu dzieła mistrzów duchowości. Wolimy jednak pracę fizyczną, intelektualna zbyt szybko absorbuje umysł, a ten powinien wraz z sercem trwać przy Bogu.

Po wykonanej pracy odmawiamy nieszpory i godzin-

ne rozmyślanie. Następnym punktem dnia jest kolacja, a po niej godzinna rekreacja i kompleta. Od 20.00 do 21.00 jest milczenie w celach. Zaś o 21.30 godzina czytania z następnego dnia i około piętnastominutowa modlitwa wieczorna indywidualna. Następnie udajemy się na spoczynek nocny.

Ks. M.: Zatem życie w Karmelu upływa w milczeniu i samotności, postach i wyrzeczeniu, w pracy i modlitwie, która jest najważniejsza. Biskup Skworec w dniu konsekracji kaplicy powiedział do Sióstr – „To Wasze zadanie. Więcej – powinność”.

S.A.: Tak jest. Żyjąc w ukryciu dla świata jesteśmy blisko ludzi i ich spraw modląc się za nich, a szczególnie za kapłanów. Intencje, które napływają do nas, nawet zza Oceanu, są przedstawiane Bogu każdego dnia o godzinie 15. Wtedy to przed Najświętszym Sakramentem trwa rozważanie tajemnic Różańca, modlimy się o zbawienie świata i ludzi, o zdrowie, nawrócenie, prosimy także wtedy gdy w parlamentach przechodzą złe ustawy, by Bóg to wszystko, czym one szkodzą, wyprostował. Modlitwa jest naszą najważniejszą „pracą”, najważniejszym czynem każdego dnia, dlatego określenie „zakon nieczynny” jest nieprawdziwe.

Ks. M.: A jak wygląda kontakt ze światem zewnętrznym?

S.A.: Kontakt ze światem mają tylko siostry tzw. zewnętrzne (np. furtianka), ale czasami przychodzą do nas różni ludzie z problemami, a my deklarujemy naszą pomoc poprzez modlitwę w ich intencjach. U niektórych sióstr można spotkać zaangażowanie i troskę o jedną duszę, która utkwiała jej mocno w sercu.

Ludzi zazwyczaj przyjmujemy z zasłoniętymi twarzami, wyjątek stanowią rodzice.

Ks. M.: A właśnie, Siostrze, jak wygląda Wasz kontakt z domem rodzinnym?

S.A.: Z rodziną możemy widywać się raz w miesiącu przez godzinę. Utrzymujemy też kontakt listowny.

Ks. M.: Czy siostry mogą wyjeżdżać na pogrzeb rodziców czy zmarłych z rodziny?

S.A.: Nie, ponieważ uważamy, że bardziej pomożemy im przez modlitwę. Na pogrzeby takie udaje się zazwyczaj siostra zewnętrzna, kapelan a nieraz i biskup. Gdy zdarzy się, że jedno z rodziców potrzebuje opieki a nie ma mu kto jej udzielić, wtedy siostra może mieć rozterki. Ufamy jednak, że gdy poświęcamy się całkowicie Bogu, to On zaopiekuje się naszymi bliskimi.

Ks. M.: A co w razie choroby którejś z sióstr, jak siostry rozwiązują taką sytuację?

S.A.: W związku z tym pytaniem przytoczę jedną zabawną sytuację, gdy na początku naszego pobytu w Tarnowie do furty klasztornej zapukał jeden z księży prefektów WSD wraz z lekarzem, który miał się nami opiekować. Pan doktor słuchał, słuchał, słuchał a potem powiedział: „Mam tylko jedno pytanie. Jak ja mam przez te kraty wypełniać swoje lekarskie obowiązki?”

W razie choroby staramy się pomóc takiej siostrze jak tylko możemy na terenie klauzury. Jednak, gdy konieczny jest pobyt w szpitalu lub jakieś specjalistyczne badania to siostra wychodzi na zewnątrz. Oczywiście z odsłoniętą twarzą, aby nie budzić zbyt dużego zainteresowania ludzi, gdyż miało by się to z celem życia ukrytego.

Ks. M.: Czy oglądają siostry telewizję, słuchają radia, czytają prasę?

S.A.: Z telewizji i radia nie korzystamy, gdyż ich nie posiadamy. Raz zdarzyło się, że ks. abp Damian Zimoń spytał się nas ile medali zdobyli Polacy podczas olimpiady w Australii. My zaś odpowiedziałyśmy: „Czy w ogóle taka była?”

Jeśli zaś chodzi o prasę to jest ona wybierana według potrzeb duchowych. Taką prasą może być: „Gość Niedzielny”, „Niedziela”, Tygodnik Powszechny”. Czytane są wybrane artykuły podczas posiłków.

Ks. M.: Czy siostry czasem czują osamotnienie?

S.A.: Nie, bo Bóg udziela nam

wszelkiej pomocy, a co najważniejsze, działa Łaska Boża. Największe osamotnienie zaistniało po przyjeździe do tego domu w Tarnowie wówczas, gdy nie było jeszcze Chrystusa w tabernakulum. Czuliśmy się wtedy jak w obcym domu.

Ks. M.: Siostry Anno, na koniec porozmawiajmy jeszcze o tym co według siostry jest najtrudniejsze, a co sprawia największą radość w życiu zakonnym?

S.A.: Najtrudniejsza jest ciągła troska o to, aby to co „światowe” nie wnikało za klauzurę, ponieważ im większe wyciszenie, tym większa moc apostołowania. Dużą trudnością jest także budowanie wspólnoty, która jest podstawą naszego życia.

Największą zaś radość sprawia możliwość obcowania z Bogiem na co dzień we wszystkim co robimy, przeżywamy.

Ks. M.: A czego siostry pragną życzyć naszym czytelnikom z parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku?

S. A.: Bożego Błogosławieństwa i doświadczenia głębi Bożej Miłości oraz przyjaźni z Bogiem na modlitwie.

Ks. M.: Dziękuję Siostry w imieniu własnym i czytelników za rozmowę i za ukryte, ciche i pobożne życie Sióstr Karmelitanek Bosych oraz nieustanną modlitwę. Z okazji Dnia Życia Konsekrowanego życzymy obfitości Bożego Błogosławieństwa i Jego darów, by Ten któremu Czcigodne Siostry niepodzielnie poświęciły swoje życie, prowadził Was drogą świętości.. Niech Jezus Chrystus, który został ofiarowany Bogu w Świątyni Jerozolimskiej, zawsze będzie z Wami!

Z siostrą Anną rozmawiał ks. Marcin Minorczyk

U NAS - PRZEGLĄD WYDARZEŃ

PAŹDZIERNIK

- 15 października obchodziliśmy w parafii Światowy Dzień Dziecka Utraconego. Mszy świętej wieczornej sprawowanej w intencji dzieci, ich rodziców i rodzin przewodniczył i kazanie wygłosił Diecezjalny Kapelan Służby Zdrowia ks. Józef Wojnicki. Po mszy

świętej wszyscy obecni na nabożeństwie mogli zabrać znicze, aby potem złożyć je wspólnie pod figurą Jezusa Miłosiernego przed kościołem i ofiarować modlitwę oraz symboliczne światełko za dzieci nie narodzone.

- Przedstawiciele organizacji działających na rzecz obrony życia ludzkiego na każdym jego etapie - Fundacji Małych Stópek i Polskiego Stowarzyszenie Obrońców Życia Człowieka zorganizowali w sali teatralnej w domu parafialnym wystawę tematyczną. Wystawa była udostępniona do oglądania przez kilkanaście dni. Stała się, między innymi, okazją do przeprowadzenia katechezy dla młodzieży z pobliskiej szkoły średniej./

- Od 12 września rozpoczęły się zajęcia II semestru Uniwersytetu Nauczania Społecznego Jana Pawła II funkcjonującego w ramach działalności Akcji Katolickiej Diecezji Tarnowskiej. Wykłady przypominające refleksje św. Jana Pawła II nad współczesnym światem, odbywające się w pięciu ośrodkach (Tarnów, Bochnia, Nowy Sącz, Mielec, Krużlowa) cieszą się wielkim

zainteresowaniem, na nowy semestr zapisało się prawie 1000 słuchaczy.

- Październikowy Wieczór Uwielbienia (19.10) odbył

się z udziałem gości z parafii św. Mikołaja z Bochni Scholi „Chrystus w solnym mieście”. Myślą przewodnią tego Wieczoru były słowa z Ewangelii św. Marka: „Nic Cię to nie obchodzi, że giniemy?”. Od niedawna trzeciopiątkowe wieczory przygotowuje grupa młodzieży z ks. Sylwestrem, która stworzyła również profil „Brzeskie Wieczory Uwielbienia” na facebooku, gdzie można śledzić przygotowania i relacje z podejmowanych inicjatyw.

- 21 października w kościołach w całej Polsce odbyło się badanie niedzielnych praktyk religijnych. W naszej parafii, która liczy ok. 4300 osób w niedzielnych mszach świętych uczestniczyło 3654 osób, co daje ok. 85%. W ubiegłym roku było to prawie 500 osób mniej. Rozdano 1193 komunii świętych, a w zeszłym roku o 250 więcej – to 1/3 uczestniczących we Mszy. W przeprowadzeniu badań w parafii pomagali członkowie Akcji Katolickiej i Grupy 25+.
- 21 października ks. bp ordynariusz Andrzej Jeż poświęcił nowy kościół w parafii pw. Św. Jana Pawła II w Nowym Sączu. Przez 5 lat byliśmy parafią patronacką dla tej budującej świątynię parafii. Jej proboszczem jest ks. Zbigniew Biernat, który co roku gościł u nas.

- 28 października na zaproszenie ks. Ryszarda Mikosza proboszcza parafii pw. Najświętszej Maryi Panny

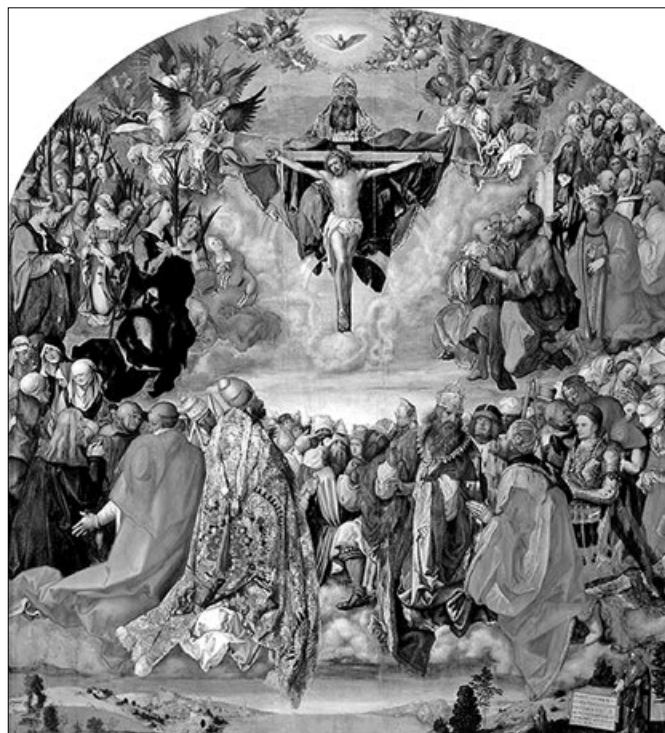

w Wielogłowach koło Nowego Sącza GRUPA25+ wystawiła misterium „**Tajemnica Eucharystii**”. Na zakończenie jako pamiątkę spotkania ks. Wojciech Werner rozdał dzieciom nasiona tzw. fasoli eucharystycznej i opowiedział historię z nią związaną z okresu rewolucji francuskiej.

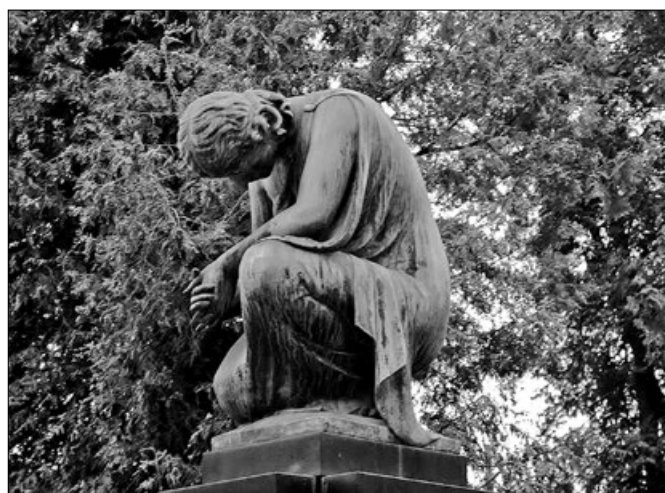
- 31 października - ostatnie nabożeństwo różańcowe w naszym kościele parafialnym miało wyjątkowy charakter. Więcej w relacji pt. „Różaniec do nieba”.

LISTOPAD

- 1 listopada - **Uroczystość Wszystkich Świętych**, święto obowiązkowe. Po Mszy Świętej o 14.00 uczestniczyliśmy w procesji na cmentarzu. W tym dniu na wszystkich cmentarzach jest prowadzona kwesta na rzecz Seminarium Duchownego w Tarnowie, a w naszym mieście na rzecz odnowy zabytków brzeskiej nekropolii kwestował Komitet Odnowy i Troski o Parafialny Cmentarz w Brzesku. Szkolny Oddział CARITAS sprzedawał znicze, przeznaczając dochód dla podopiecznych CARITAS.
- 7 listopada podczas Mszy w kościele św. Jakuba ks. bp Leszek Leszkiewicz przewodniczył uroczystości przyjęcia ministrantów do grona lektorów. Nowymi lektorami w dekanacie zostało 38 chłopców, w tym również 8 naszych ministrantów. Są to: Karol Augustyn, Bartosz Duško, Mateusz Konieczny, Karol Marecik, Kornel Matras, Karol Suchomel, Krystian Zgraja, Antoni Zoremba. **Rodzicom gratulujemy, a nowym lektorom życzymy owocnej posługi oraz Bożego błogosławieństwa.**

- 2 listopada w **Dzień Zaduszny** – wspominaliśmy Wszystkich Wiernych Zmarłych. Po Mszy świętej wieczornej Straż Honorowa NSPJ poprowadziła Drogę Krzyżową za wypominanych zmarłych. Do 8 listopada nawiedzając cmentarz można zyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami i ofiarować go za dusze w czyśćcu cierpiące.

- Od 23 do 25 listopada trwały w naszej parafii rekolekcje dla kobiet pt.: „**Kobieta - Królewski Projekt**”. Około 40 pań uczestniczyło w warsztatach w sali teatralnej prowadzonych przez świecką ewangelizatorkę Sylwię Wilk.
- 11 listopada w **Narodowe Święto Niepodległości** w parafialnej sali teatralnej wspólnie z młodzieżową Grupą Teatralną GT śpiewaliśmy pieśni patriotyczne - tradycyjnie i już od wielu lat ! Zdjęcia i relacja z autorskiego montażu "Dopiero 100 lat wolna" w rubryce CO U MŁODYCH.

- W sobotę 17 listopada o 19.00 w naszym kościele odbył się **niezwykły audio - spektakl „Głosy”**. To poetycka opowieść o obozach koncentracyjnych Buchenwald i Auschwitz, udokumentowana, z opisem historycznym. Autorem tekstów jest Bohdan Urbanowski - wybitny pisarz, filozof i poeta. Jego książka jest zapisem opowieści, badań, poszukiwań śladów ojca Autora. W nagraniach głosu użyczyło 29 osób. Są wśród nich najwybitniejsi aktorzy scen polskich. Patronat honorowy nad spektaklem objęła m.in. Pani Zofia Pilecka - Optulowicz - córka Rotmistrza Witolda Pileckiego.
- 25 listopada, ostatnia niedziela Roku Kościelnego – Niedziela Chrystusa, Króla Wszechświata, święto patronalne Akcji Katolickiej, Katolickiego Stowarzy-

szenia Młodzieży oraz Liturgicznej Służby Ołtarza. W katedrze ks. Biskup Ordynariusz wręczył najwyższe diecezjalne odznaczenia DEI REGNO SERVIRE – Służyć Królestwu Bożemu. Wśród uhonorowanych znalazła się także nasza parafianka Małgorzata Toboła. Przed Mszą świętą w auli Jana Pawła II zostali ogłoszeni laureaci diecezjalnego konkursu dla dzieci i młodzieży zorganizowanego przez Akcję Katolicką „Myśląc Ojczyzna – Jan Paweł II do Polaków”. Wśród nich czołowe miejsca w kategorii literackiej w grupie uczniów klas gimnazjalnych zajęli uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 2 z Brzeska tj.: I miejsce- Mateusz Sacha, uczeń klasy III, za ciekawą i oryginalną pracę w formie listu do Jana Pawła II, II miejsce - Bartłomiej Kózka, uczeń klasy III za rzetelność przedstawienia tematu oraz jego myślowe uporządkowanie, III miejsce - Kornelia Kłos, uczennica klasy II, za oryginalną pracę w formie osobistych wspomnień oraz wyróżnienie (ex aequo) Aleksandra Borowiec i Patrycja Serafin – również uczennice klasy II za pomysłowy sposób przedstawienia tematu.

- 25 listopada parafialny chór Gaudium wraz z gośćmi uczcił setną Rocznicę Odzyskania Niepodległości przez Polskę specjalnie przygotowanym na tę okoliczność koncertem: „Żeby Polska była Polską”. (Więcej w rubryce RELACJE). Po koncercie ksiądz

18 grudnia w domu biskupów tarnowskich ks. bp Andrzej Jeż uhonorował naszego Proboszcza Księdza Wojciecha Wernera godnością kanonika honorowego kapituły mieleckiej.

Serdecznie gratulujemy Księdzu Prałatowi otrzymanego odznaczenia.

Bp Jeż wręcza nominację ks. Wojciechowi Wernerowi, proboszczowi par. Miłosierdzia Bożego w Brzesku.

Ks. Zbigniew Wielgosz /foto gość

Proboszcz ogłosił rozpoczęcie rodzinnego konkursu parafialnego „Z mamą i tatą ODKRYWAMY PIĘKNO PARAFII, DEKANATU, DIECEZJI”:

Rodzinny
konkurs
parafialny
2018/2019

WEŹ UDZIAŁ

„Z mamą i tatą odkrywamy piękno parafii, dekanatu, diecezji”

Zasady: odkryj-zobacz-opisz-namaluj-sfotografuj.

Czas trwania: od listopada 2018 do 11 listopada 2019.

Składanie prac: do kancelarii parafialnej lub zakrystii oraz poprzez katechetów i wychowawców szkół i przedszkoli z terenu parafii Miłosierdzia Bożego, nie później niż do 15 października 2019 r.

Do zdobycia atrakcyjne nagrody - m.in. tablet.

Organizator: Parafia Miłosierdzia Bożego
ul. Jana Pawła II 2
32-800 Brzesko, tel.: 146862440
email: kancelaria@milosierdzie.brzesko.net.pl

Regulamin konkursu dostępny na: www.milosierdzie.brzesko.net.pl/konkurs

25 LAT

Parafia Miłosierdzia Bożego w Brzesku

DIECEZJA TARNOWSKA

Dekanat Brzesko

były śpiewem Godzinek oraz procesją z lampionami. Tradycyjnie dzieci spełniały w tym okresie dużo dobrych uczynków i składały je w kościele w postaci serduszek. W roku poświęconym Duchowi Świętemu przez przykłady postaci biblijnych dzieci poznawały Dary Ducha Świętego, a przez historie ludzi bardziej nam współczesnych – Jego owoce.

GRUDZIEŃ

- 2 grudnia, w pierwszą niedzielę Roku Kościelnego rozpoczęliśmy ADWENT – czas radosnego oczekiwania na Narodzenie Zbawiciela Świata. Msze roratnie w dni powszednie o 6.20 i o 18.00 poprzedzone

- Wraz z Adwentem rozpoczął się nowy rok liturgiczny. Przeżywać go będziemy pod hasłem „W mocy Bożego Ducha”. Z kolei „Duch, który umacnia miłość” to hasło Programu duszpasterskiego na lata 2017-2019. Celem nowego programu, wchodzącego w życie w pierwszą niedzielę Adwentu, jest odkrycie Osoby Ducha Świętego, otwarcie się na Jego działanie oraz refleksja nad sakramentem bierzmowania i jego skutkami.

- 8 grudnia, **Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP.** Po mszy świętej o 10.00 parafialny **chór Gaudium wykonał starochrześcijański Akatyst** - hymn ku czci Najświętszej Dziewicy Maryi, a ks. Proboszcz dokonał intronizacji ikony NMP. Od 12.00 do 13.00 Róże Żywego Różańca poprowadziły wspólną modli-

twę przed Najświętszym Sakramentem w **Godzinie Łaski** dla całego świata. Modlący się dokonali Aktu Zawierzenia Rodziny Maryi Niepokalanej. Maryja chroni nasze małżeństwa, nasze dzieci swoim potężnym wstawiennictwem. To wielka łaska dla nas i naszych rodzin.

- 9 grudnia św. Mikołaj odwiedził dzieci z parafii. Spotkał się z nimi w kościele parafialnym po mszy świętej o 11.30. Zdjęcia i opis wizyty w rubryce RELACJE.
- Również w niedzielę 9 grudnia przed ołtarzem stała choinka z informacjami na gwiazdkach o rodzinach i osobach samotnych potrzebujących wsparcia. W tygodniu poprzedzającym Święta Bożego Narodzenia chętni parafianie sporządzali dla tych osób paczki prezentowe, które najpierw złożone zostały w kawiarence, a potem dzięki wolontariuszom dotarły do ponad 30 obdarowanych osób i rodzin. Tę coroczną akcję świąteczną organizuje parafialny oddział Caritas.

- 9 grudnia Kręgi Rodzin Domowego Kościoła przeżywały swój Dzień Wspólnoty. Jak zawsze spotkanie rozpoczęło się Mszą świętą o 15.15, a następnie uczestnicy rozważali fragment Pisma Świętego we wspólnocie, pracowali w grupach oraz integrowali się na sali teatralnej.
- 15 grudnia o godzinie 19.00 GRUPA 25+ wystawiła misterium „**Tajemnica Eucharystii**” w Nowym Sączu, umożliwiając poprzez tę nietypową inscenizację, już po raz osiemnasty kolejnej licznej grupie wiernych dostrzec wartość i głębię Mszy Świętej. Do parafii Matki Bożej Niepokalanej zaprosili GRUPĘ ks. Proboszcz Czesław Paszyński i prezes tutejszego Oddziału Akcji Katolickiej Bożena Kwitowska.

- Od 15 do 18 grudnia w naszej parafii trwało Triduum Adwentowe. Nauki rekolekcyjne w niedzielę, w dni powszednie na roratach oraz we wtorek o godz. 10.00 na Mszy Świętej dla chorych głosił psycholog ks. dr Jerzy Smoleń. dopełnieniem rekolekcji była parafialna spowiedź adwentowa we czwartek 20 grudnia.
- Tegoroczną Pasterkę w naszym kościele parafialnym przeżywaliśmy w pięknej świątecznej dekoracji. Młodzież wraz z księżmi wykonała nową szopkę wg projektu pani Moniki Nowickiej i przystroiła choinki, zaś o wystrój ołtarza głównego zadbały, jak to robią przez cały rok, Siostry Służebniczki. Oprawę muzyczno-wokalną zapewnił parafialny chór Gaudium z gościnnym udziałem artysty operowego Huberta Zapióra.

- 24 grudnia, godzinę przed Pasterką w atmosferę Bożego Narodzenia wprowadziła nas młodzież z Grupy Teatralnej GT montażem autorstwa Agaty Podlęckiej „Pozwólmy Dzieciutku jeszcze raz się zrodzić”. Do kilku tekstów, w tym tytułowej pasterki, z muzyką Franka Podlęckiego można powrócić raz jeszcze w na-

szej gazecie w rubryce PISZEMY, TWORZYMY.

- 26 grudnia w parafiach diecezji tarnowskiej zostali uroczystie rozesłani **Kolędnicy Misyjni**. W naszej parafii grupy kolędnicze pobłogosławił ks. Proboszcz podczas Mszy świętej o 11.30. Dwie grupy dziecięce odwiedzały nasze domy 26, 27 i 28 grudnia pod opieką osób dorosłych, członków POAK. Dzięki hojności tych wszystkich, którzy życzliwie przyjęli Kolędników Misyjnych w tym roku wsparliśmy dzieci z krajów afrykańskich kwotą 3430 zł.

- Również 26 grudnia, o godzinie 17.00, w sali teatralnej odbyło się premierowe przedstawienie jasełek „**Śnieżna pasterka**” w wykonaniu młodzieżowej

Grupa Teatralna GT przy Parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku
przy współpracy z Miejskim Ośrodkiem Kultury w Brzesku
zaprasza na bożonarodzeniowy spektakl pt.

„Śnieżna pasterka”

scenariusz i reżyseria
Agata Podlęcka

Sala teatralna przy parafii
Miłosierdzia Bożego w Brzesku:
26.12.2018. - PREMIERA godz. 17.00
29.12.2018. - sobota godz. 17.00
30.12.2018. - niedziela godz. 17.00
01.01.2019. - Nowy Rok godz. 17.00
12.01.2019. - sobota - godz. 18.30
13.01.2019. - niedziela - godz. 17.00

RCKB w Brzesku:
05.01.2019. - godz. 17.00
06.01.2019. - godzina 17.00

Grupy Teatralnej GT, według scenariusza i w reżyserii Agaty Podlęckiej. Na godzinę refleksji i radości młodości i opiekunowie zapraszają jeszcze w kolejnych, styczniowych terminach. Harmonogram na PLAKACIE, a więcej w rubryce CO U MŁODYCH

- Od 28 grudnia 2018 trwa **II edycja „Spotkań dla Zabieganych”**. Odbyły się już następujące spotkania: 28 grudnia 2018, na którym temat „Wzorem Świętej Rodziny z Nazaretu” omówił ks. dr hab. Piotr Łabuda, biblista, 4 stycznia 2019, podczas którego problemy związane z antykoncepcją hormonalną wyjaśniała dr Karolina Walczak i 11 stycznia 2019 r. o relacjach rodzice – dorosłe dzieci w konferencji „Czcij ojca swego i matkę swoją” mówił ks. dr Józef Parzyka, psycholog.

Przed uczestnikami jeszcze cztery spotkania tj.:

1.02.2019 – „Uczta Miłości – o budowaniu więzi przez miłość intymną”, p. Magdalena Kleczyńska, Diecezjalne Studium Rodziny,

8.02.2019 – „Zły duch czyha” - ks. dr Antoni Drabowicz, demonolog

15.02.2019 – „Dlaczego tak trudno jest przebaczyć” – ks. dr Jerzy Smoleń, psycholog

22.02.2019 – „Wzrastanie w wiarę” – p. Sylwia Wilk, świecka ewangelizatorka

Na czas spotkania opiekę dla dzieci w sali nad kawiarnią zapewniają Kręgi Rodzin Domowego Kościoła.

- 28 grudnia w parafialnej sali teatralnej odbył się wyjątkowy koncert najpiękniejszych polskich kolęd i pastorałek **„Nie zapomnijmy tego”** z gościnnym udziałem artysty operowego Huberta Zapióra, Justyny Zapiór oraz Iwony Mikołajek i Andrzej Gicali. /więcej w: RELACJE/
- 29 i 30 grudnia Dziecięca Schola Parafialna Ziarenka Nadziei koncertowała w Regionalnym Centrum Kulturalno – Bibliotecznym w Brzesku. Premierowe przedstawienie pt. **„Tego się nie spodziewają”** odbyło się w sobotę o godzinie 17.00.
- W tych samych dniach, ale na scenie parafialnej sali teatralnej widzowie mieli możliwość ponownie oglądać autorskie jasełka zatytułowane **„Śnieżna pastorałka”** w wykonaniu Grupy Teatralnej GT. Terminy następnych przedstawień na plakacie:
- 31 grudnia o godz. 17.00 uczestniczyliśmy we Mszy świętej i nabożeństwie dziękczynnym za miniony rok. To również okazja do podsumowania życia parafii na płaszczyźnie duchowej oraz materialno – gospodarczej, którego co roku dokonuje ks. proboszcz Wojciech Werner w okolicznościowym kazaniu.

ZAPROSZENIA – NOWOŚCI – PROPOZYCJE

Kalendarz cyklicznych wydarzeń w 2019 roku

STYCZEŃ

- 6 stycznia Święto Objawienia Pańskiego – VI Brzeski Orszak Trzech Króli
- 12 stycznia – delegaci wspólnot Rycerstwa Niepokalanej diecezji tarnowskiej wezmą udział w uroczystości 10-lecia MI w parafii św. Jakuba w Brzesku połączonej z wręczeniem dyplomu i medalu ks. prałatowi Józefowi Drabikowi „Zasłużony dla Niepokalanej”
- 13 stycznia- opłatek dekanalny Akcji Katolickiej, 20-lecie POAK w Jadownikach
- 20 stycznia – diecezjalne spotkanie opłatkowe Rycerstwa Niepokalanej w Czarnej
- 26 – 27 stycznia - RCKB - XIV Brzeski Konkurs Kolęd i Pastorałek „O Muszlę św. Jakuba”
- UWAGA: W trzecim tygodniu stycznia (15 lub

16.01.2019) parafialny Klub Seniora przy wsparciu Zarządu Osiedla Kopaliny – Jagiełły planuje Parafialne Poświęteczne Spotkanie Emerytów, już teraz zaprasza członków Klubu oraz emerytów niezrzeszonych z całej naszej parafii. Dokładny termin i miejsce będzie podany w ogłoszeniach parafialnych.

LUTY

- 11 lutego - Światowy Dzień Chorego, odwiedziny chorych przez wolontariuszy Caritas
- Diecezjalne rekolekcje Odnowy w Duchu Świętym w Gródku nad Dunajcem

MARZEC

- 18 marca - bierzmowanie, o godzinie 15.30 u nas,

o 18.00 w parafii św. Jakuba - udziela ks. bp Leszek Leszkiewicz

- 8 – 10 marca - rekolekcje Akcji Katolickiej Diecezji Tarnowskiej w Ciężkowicach
- Diecezjalny Dzień Wspólnoty KRDK (Wielkopostny)

KWIECIEŃ

- 6,7,8,9 kwietnia - parafialne rekolekcje wielkopostne
- 14 kwietnia, Niedziela Palmowa, Parafialny Konkurs Palm, Akcja pomocy potrzebującym „Wielkanocna pisanka”
- Wielki Tydzień – w ramach Triduum Wielkanocnego - rekolekcje dla KRDK w ośrodku rekolekcyjnym (ORAR)
- 17 kwietnia, Wielka Środa – III Droga Krzyżowa Ulicami Brzeska
- Czwartek po Wielkiej Niedzieli (25.04.19) – świąteczne spotkanie TP WSD z kapłanami pracującymi w parafii
- 23 kwietnia – Święto Patrona Akcji Katolickiej w Polsce św. Wojciecha
- 28 kwietnia - odpust parafialny
- Klasyczne Rozpoczęcie Sezonu 2019
- Diecezjalne rekolekcje Odnowy w Duchu Świętym w Ciężkowicach

MAJ

- 11 maja – Kraków, Ogólnopolski Zjazd MI w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach
- 12 maja - I Komunia, 15 maja - Dzień Misyjny Dzieci pierwszokomunijnych
- Piesza pielgrzymka brzeskich parafii do Szczepanowa w ramach Tygodniowego Odpustu/czwartek w oktawie odpustowej/
- 10 – 12 Ogólnopolski Zjazd Animatorów, Asystentów i Prezesów MI w Niepokalanowie
- 19 maja – Ogólnopolskie spotkanie grup Odnowy w Duchu Świętym na Jasnej Górze
- Diecezjalny Dzień Wspólnoty KRDK

CZERWIEC

- 8 czerwca - Ogólnopolska pielgrzymka Akcji Katolickiej na Jasną Górę
- Ogólnopolska Pielgrzymka Straży Honorowej NSPJ na Jasną Górę połączona z obchodami 150-lecia stowarzyszenia
- Diecezjalny Dzień Wspólnoty KRDK - rozesłanie oaz

LIPIEC

- 16 lipca - 26 rocznica erygowania parafii

SIERPIEŃ

- 17 – 25 sierpnia XXXVII Piesza Pielgrzymka Tarnowska na Jasną Górę
- Diecezjalny Dzień Wspólnoty KRDK podsumowujący oazy

WRZESIEŃ

- 13 – 15 września – rekolekcje dekanalne Rycerstwa Niepokalanej w Ciężkowicach
- 28 września - Koronka na ulicach miast świata
- 28 września - Forum Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich Diecezji Tarnowskiej
- Diecezjalne spotkanie oddziałów SH NSPJ

PAŹDZIERNIK

- 5 października – liturgiczne wspomnienie św. Faustyny, tzw. mały odpust parafialny
- 11 – 13 października – jesienny Ogólnopolski Zjazd Rycerstwa Niepokalanej w Niepokalanowie
- 13 października 2019 r. - XVIII Dzień Papieski (Diecezjalny Marsz dla Życia i Rodziny)
- 15 października - Światowy Dzień Dziecka Utraczonego
- Diecezjalny Dzień Wspólnoty KRDK w rejonie Brzesko rozpoczynający rok formacyjny

LISTOPAD

- Rozstrzygnięcie Rodzinnego Konkursu Parafialnego

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII		
W NIEDZIELE I W ŚWIĘTA WOLNE OD PRACY	W ŚWIĘTA PRZYPADAJĄCE W DNI ROBOCZE	W DNI POWSZEDNIE
7:00 8:30 10:00 11:30 – DLA DZIECI 15:15 18:30 – DLA MŁODZIEŻY	7:00 8:30 10:00 15:30 18:00	6:30 7:00 (nie ma podczas wakacji) 18:00

- „Z mamą i Tatą poznajemy parafię, dekanat, diecezję”
- Niedziela Chrystusa Króla Wszechświata – Święto Patronalne AK, KSM i LSO

GRUDZIEŃ

- 8 grudnia, 12.00 – Godzina Łaski Matki Bożej
- Diecezjalny Dzień Wspólnoty KRDK (adwentowy)
- 15 grudnia - Triduum Adwentowe
- Akcja „Prezent pod choinkę”
- 26 grudnia, drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia – rozesłanie Kolędników Misyjnych, rozpoczęcie wizyty duszpasterskiej
- Niedziela Świętej Rodziny – Uroczystość Patronalna Kręgów Rodzin Domowego Kościoła

SPOWIEDŹ

Przed Pierwszym Piątkiem miesiąca:

- w środę od 17:00. - DZIECI
- w czwartek od 17:00 - GIMNAZJALIŚCI
- w piątek od 15:30 - MŁODZIEŻ I STARSI

CHRYZTY

- Każda II Niedziela miesiąca na Mszy Świętej o godzinie 11:30
- Pozostałe niedziele **po Mszy Świętej** o godz. 11:30

NABOŻEŃSTWA COTYGODNIOWE

- Adoracja Najświętszego Sakramentu i Koronka do Bożego Miłosierdzia - codziennie 15:00 - 16.00
- Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy - środa 17:30
- Nowenna do Miłosierdzia Bożego - czwartek 17:30

- Wotywna msza zbiorowa do Miłosierdzia Bożego - czwartek 18.00
- Modlitwa różańcowa - codziennie 17.30 w dni, kiedy nie wypadają inne nabożeństwa

NABOŻEŃSTWA I SPOTKANIA

- Czuwanie Honorowej Straży Najświętszego Serca Pana Jezusa - **w I piątek miesiąca** po Mszy świętej wieczornej
- Spotkanie Rycerstwa Niepokalanej - **I sobota miesiąca**, godz. 16.00; Msza Święta o Niepokalanym Sercu NMP - 16.30; nabożeństwo fatimskie - 17:00
- Zmiana tajemnic różańcowych - **II niedziela miesiąca** po porannej Mszy Świętej
- Nowenna do św. Brata Alberta połączona z ucałowaniem relikwii - **I wtorek miesiąca** - 17.30
- Nabożeństwo majowe, czerwcowe i różańcowe - **dni powszednie** - 17:30; **niedziela** – po mszy świętej o 15.15
- Całodzienne czuwanie i adoracja Najświętszego Sakramentu - **I czwartek miesiąca** po porannej Mszy Świętej
- Czuwanie i adoracja Najświętszego Sakramentu do północy - **III piątek miesiąca** po wieczornej Mszy Świętej. (Pierwsza część adoracji w formie Wieczoru Uwielbienia)
- W I czwartek miesiąca** podczas Nowenny do Bożego Miłosierdzia i Mszy świętej wotywny(wieczornej) członkowie TP WSD w Tarnowie zapraszają do wspólnej **modlitwy za powołanych i o nowe powołania kapłańskie i zakonne**.
- W II środę miesiąca** Kręgi Rodzin Domowego Kościoła przy parafii Miłosierdzia Bożego modlą się w intencji rodzin.

Z OKAZJI DNIA BABCI I DZIADKA

21 stycznia obchodzimy **Dzień Babci**, a dzień później – 22 – **Dzień Dziadka**. Jakie prezenty dzieciaki dadzą babciom i dziadkom w dniu ich święta? Przede wszystkim piosenki, wierszyki i laurki. My mamy dla wnucząt taką propozycję:

MODLITWA ZA BABCIĘ

Matko kochana, co jesteś w niebie,
Dzisiaj „życzenie” mam do Ciebie
Byś pod opiekę Królowo Nieba,
Moją Babunię najdroższą wzięła

I w długim zdrowiu ją zachowała
By się mną długo opiekowała
By miała siły do zabawy
Nie narzekała, że bolą ją stawy

Proszę, by Babcia bez grosza nie była
By czasem zabawkę mi kupiła
I na lekarstwa pieniążki miała
I cukierkami mnie częstowała

Jak mną się Babcia opiekuje
Tak twojej pomocy potrzebuje
Więc proszę w modlitwie Maryjo Ciebie
Daj Babci tak, by miała jak w niebie

Autor: Agata Dziechciarczyk

MODLITWA ZA DZIADKA

Ojcze Niebieski, Boże kochany
Dzisiaj za Dziadkiem Ciebie błagamy
Prosimy o zdrowie i dobre siły
By jak najdłużej mu służyły

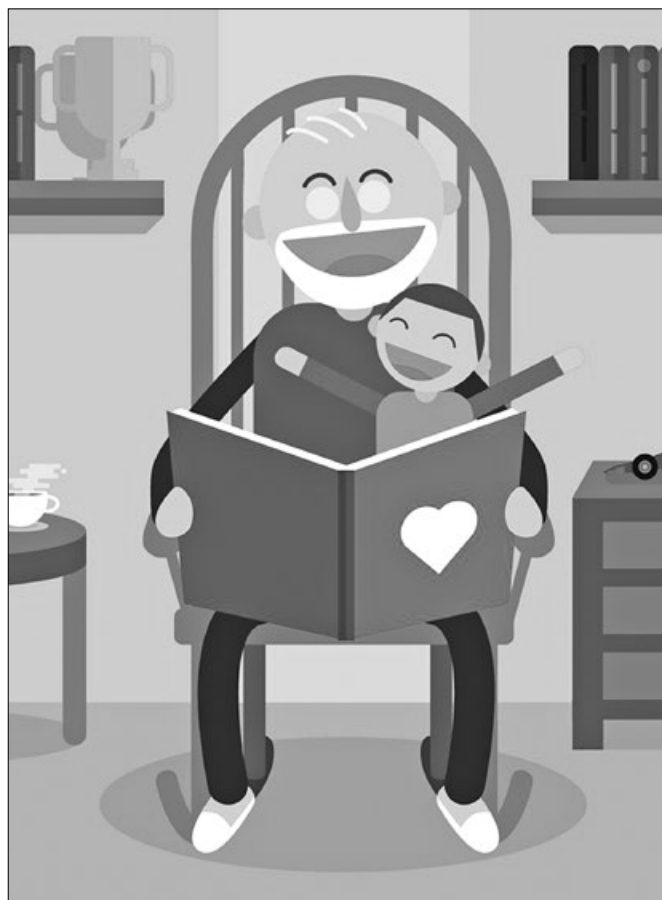
By mi nie mówił, że bolą kości
I że się boi wysokości
By zechciał w gwoździe młotkiem stukać
I w lesie grzybów ze mną szukać

Weź Go w opiekę Najświętsza Matko
Niech mu przychodzi wszystko gładko
Daj mu Maryjo nieba skrawek
Niech się, jak w niebie poczuje Dziadek

O to w modlitwie proszę Cię Boże
Wierzę, że Ty mi dopomożesz

I prośba moja powiedziana
Zostanie przez Ciebie wysłuchana

Autor: Agata Dziechciarczyk
[/https://eduzabawy.com/](https://eduzabawy.com/)

RELACJE

Patriotycznie z Ziarenkami

O niepodległej, niepokornej, naszej, wolnej Polsce śpiewały Ziarenka Nadziei na koncercie w sali widowiskowej Regionalnego Centrum Kulturalno – Bibliotecznego w niedzielę **14 października** o godzinie 18.00. Koncert ten dzieci wraz z opiekunami przygotowały z okazji 100 Rocznicy Odzyskania Niepodległości przez naszą Ojczyznę w ramach letnich warsztatów muzycznych Jastrzębia Góra 2018. Wystąpiły już z nim 5 sierpnia na Estradzie Miejskiej we Władysławowie, a w tę niedzielę zaprosiły na wspólne patriotyczne świętowanie brzeską publiczność. Przy tej okazji dzieci i opiekunowie dziękowali również wszystkim, którzy pomogli zespołowi zrealizować wyjazd nad morze. Jak Ziarenka spędziły czas w Jastrzębiej Górze obecni na koncercie goście mogli się dowiedzieć ze specjalnie przygotowanej, pełnej humoru, prezentacji multimedialnej. Za pomoc i wielkie serce dzieci odwdzięczyły się przede wszystkim wspaniałym

widowiskiem, które wymagało wiele zaangażowania zarówno opiekunów, jak i ich samych. W czasie wakacji, kiedy słońce zachęca do leniwego nicnierobienia lub ewentualnie do beztroskiego hasania tu i tam, oni pracowali, ćwiczyli, zapamiętywali, uczyli się słów i melodii, abyśmy potem zobaczyli takie właśnie efekty jak na niedzielnym koncercie.

Starannie dobrany i przemyślany repertuar pieśni i piosenek oraz tekstów narracji i wierszy opisujących żołnierską, frontową codzienność niósł wiele różnorodnych uczuć. To wręcz nie lada wyczyn ze względu na wiek i pleć młodych artystów, którzy nie zdążyli się jeszcze zbyt wiele dowiedzieć w szkole o historii Polski. Ale udało się. I duży i mali widzowie z uwagą i w skupieniu patrzyli, słuchali, przeżywali. A emocji było moc. Było nastrojowo, nostalgicznie, były chwile wzruszenia zwłaszcza nad losem nieletnich obrońców Lwowa, małych Orłąt, czy też losem sa-

mej Polski, naszej wiele razy skrwawionej, wciąż niepokornej Ojczyzny. Jak to Ziarenka mają w zwyczaju, przekazały publiczności również ogromną dawkę zabawy i radości. Wszakże przytoczony przez narratora J. Kaden – Bandrowski pisał: „bez wolności i humoru żyć niepodobna”. Kolejne utwory nawiązywały więc do żołnierskiego żartu, który dodawał walczącym animuszu na froncie i w okopach, pomagał pokonać strach i ból, oswoić niepewność jutra. I te znane i te mniej rozpoznawalne pieśni patriotyczne w ciekawych, nowoczesnych aranżacjach, niektóre z akompaniamentem własnym na m.in. pianinie, ukulele, perkusji, flecie, chimesach czy cymbałkach, podkreślone inscenizacją w perfekcyjnie dobranych kostiumach,

w wymownej scenografii – to wszystko zostało docenione spontanicznym aplauzem i brawami publiczności ledwo mieszczącej się w auli.

14 października to także Dzień Edukacji Narodowej, a zatem szczególna okazja na serdeczne podziękowania, kwiaty i życzenia dla pedagogów, które swoim opiekunom złożyły dzieci z parafialnej Scholi Ziarenka Nadziei oraz przedstawiciele rodziców. Paniom Ninie, Ani, Marcie, panom Andrzejowi i Danielowi oraz księdzu Sylwestrowi wyraziły wdzięczności za pracę oraz małym wykonawcom za koncert złożył również ksiądz proboszcz Wojciech Werner, podkreślając ich bezcenny wkład w kształtowanie postaw patriotycznych.

Różaniec do nieba

Październik, miesiąc maryjny, miesiąc różańca już za nami. Zakończyły się nabożeństwa różańcowe na których spotykaliśmy się w naszym kościele codziennie w dni powszednie o 17.30 a w niedziele o 18.00. Nabożeństwa te w naszej parafii mają wyjątkowy charakter, ponieważ do prowadzenia modlitwy zapraszani są najmłodsi wierni. Dzieci podchodziły kolejno do ołtarza, gdzie z wielką radością i zapałem odmawiały „Ojcze nasz”, „Zdrowaś Maryjo” i „Chwała Ojcu”, a na stopniach ołtarza klęczeli ministranci i dziewczęta ze Służby Maryjnej. Codziennie po

nabożeństwie w kaplicy bocznej dzieci otrzymywały okolicznościowe naklejki, które potem w domu umieszczały na specjalnej planszy. Przy tej okazji uczyły się godnego zachowania w świątyni, kształtowały postawę szacunku wobec Najświętszego Sakramentu jak również wobec siebie wzajemnie, wyrabiały umiejętność skupienia, koncentracji, cierpliwości i wytrwałości. A co najważniejsze - uczyły się odmawiania i umiłowania modlitwy różańcowej. Na pewno nasi najmłodsi będą długo wspominać ostatnie tegoroczne nabożeństwo różańcowe. W środę 31

października rozpoczęło się ono nietypowo, bo już o godzinie 16.30. Dziewczyny z DSM wniosły do kościoła wykonany wcześniej w salce teatralnej z pomocą księdza Sylwestra wielki balonikowy, niebiesko-biały różaniec. Po nabożeństwie wszyscy wraz z księżmi i służbą liturgiczną wyszli przed budynek, gdzie różaniec pofrunął w górę unosząc symbolicznie do nieba wszystkie nasze modlitwy, intencje i prośby składane do Boga za pośrednictwem Matki Bożej Różańcowej przez cały miesiąc.

Mając w pamięci obietnice Maryi związane z odmawianiem różańca, a w szczególności w listopadzie tę:

„Codziennie uwalniam z czyścica dusze, które mnie cziły modlitwą różańcową” kontynuujemy nabożeństwa wieczorne polecając Bogu za wstawiennictwem Matki Najświętszej dusze bliskich zmarłych, zwłaszcza wypomnianych w naszej świątyni. Ponadto różaniec odmawiamy w kościele wspólnotowo w te dni, w których nie ma nabożeństw nowennowych oraz w rodzinach i indywidualnie, gdyż jak przypominał i prosił Jan Paweł II, nasz święty papież: „Różaniec to modlitwa prosta, ale głęboka i bardzo skuteczna, także gdy prosimy o łaski dla rodzin, dla wspólnot i dla całego świata”.

Koncert raz na sto lat taki

„Żeby Polska była Polską” pod takim hasłem – cytatem z jednej z najbardziej znaczących pieśni patriotycznych z końca lat siedemdziesiątych z tekstem Jana Pietrzaka, koncertował **Chór Gaudium** wraz z gośćmi, wpisując się w obchody 100 rocznicy niepodległości naszej Ojczyzny. To ważne wydarzenie kulturalno – patriotyczne odbyło się 25 listopada wieczorem w wypełnionej ponad miarę parafialnej sali teatralnej. Na zewnątrz budynku gości witał rząd biało – czerwonych flag i towarzyszyła szaro jesienna listopadowa pogoda. Za to we wnętrzu wyjątkową, ciepłą i skłaniającą do refleksji atmosferę tworzyła scenografia autorstwa Anny Serwin, która wraz

z Wojciechem Rosą poprowadziła całość wieczoru. Repertuar złożony z bardzo istotnych w historii Polski utworów muzycznych wykonywali oprócz chóru soliści, i tak kolejno byli to: Tomasz Mika, Justyna Zapiór, Bernadetta Leszczyńska, Leszek Rzepecki, Dorota Kurowska, Natalia Drużkowska, Franek Podłęcki, duet Monika Nowicka – Tomasz Mika, trio Mariola Niemczak, Aleksandra Kupiec i Emilia Gawenda oraz w pieśni finałowej Andrzej Gicala. Wykonawcom akompaniował Krzysztof Musiał, chórem dyrygowała Iwona Mikołajek. Dopełnieniem słowa śpiewanego i mówionego były elementy inscenizacji w wykonaniu członków GRUPY 25+. Zalotne dziewczęta –

krakowianki i ułani – „malowane dzieci” nawiązywali do żołnierskiego poczucia humoru i animuszu. Oprócz dorosłych na scenie pojawiły się w wierszu i piosence również dzieci, można więc powiedzieć, że był to wieczór bardzo rodzinny, gdyż publiczność była także wielopokoleniowa.

Dużym i małym artystom podziękowali brawami widzowie, prowadzący złożyli na ręce dyrygentki kwiaty, a ksiądz Proboszcz Wojciech Werner wyraził radość i dumę ze swoich parafian, podkreślił, że ten wieczór jest podziękowaniem za Ojczyznę w szczególnie dzień – Święto Chrystusa, Króla Wszechświata.

Święty Mikołaj był u nas

W niedzielę 9 grudnia najgrzeczniejsze dzieci z parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku spotkały się ze św. Mikołajem w kościele po Mszy świętej o 11.30, a aspiranci i ministranci w środę o 16.30.

Na spotkanie z dziećmi w tym roku świętego Mikołaja zaprosił i pomagał mu ksiądz Marcin, ponieważ, jak zwykle, prezentów było bardzo, bardzo dużo. Zapewne to zasługa rodziców, bo ktoś musiał postarać się, aby li-

sty z życzeniami od pociech dotarły do Mikołaja jak i samych dzieci, które zapracowały sobie na nie dobrym zachowaniem. A już szczególnie postarały się o to dzieci z parafialnej Scho-li „**Ziarenka Nadziei**” uczęszczając wytrwale przez cały rok na próby chóru, by potem na występach dzielić się z widzami swoimi talentami, dziecięcą radością i zaangażowaniem, jak również uczestnicząc w oprawie liturgii mszy świętych o 11.30 i w święta oraz nagrywając płyty. Ziarenka zawsze też witają śpiewem św. Mikołaja, więc zo-

stały obdarowane w pierwszej kolejności. Mikołaj pamiętał także o ich opiekunach i księdzu Marcinie. Niektóre dzieci były troszkę onieśmiałe dostojnym Gościem w pięknym biskupim stroju i z pastorałem w ręku, ale znany z dobroci Święty gawędził z każdym dzieckiem, pozwalał do zdjęć, a co najważniejsze hojnie obdarowywał, spełniając niejedno dziecięce marzenie, więc szybko na buziach pojawiały się uśmiechy. Wszystkie dzieci serdecznie dziękują Mikołajowi i już czekają na kolejne odwiedziny w przyszłym roku!

Malta – kraj poświęcony Matce Bożej Zwycięskiej i św. Pawłowi

W dniach od 2 do 9 grudnia 2018 roku grupa członków Klubu Seniora naszej parafii zwiedzała Maltę – urokliwe wyspy wchodzące w skład kraju, którego całkowita powierzchnia wynosi 316 km². Republika Maltańska to najbardziej wysunięte na południe państwo europejskie. Państwo to stanowią wyspy: Malta, Gozo, Comino, Cominotto i Wyspa św. Pawła. Nasz wyjazd związany był z nawiedzeniem miejsc poświęconych Maryi oraz miejsc związanych z pobytem na wyspie św. Pawła.

Lot samolotem z Katowic na Maltę trwał 2,5 godziny. Na lotnisku na Malcie czekał już autobus, który zawiózł nas do Bugibby, gdzie znajdował się nasz olbrzymi, cztero-gwiazdkowy hotel z basenami i pięknymi pokojami, z widokiem na wyspę św. Pawła.

Stolica Malty Waletta, to najmniejsza stolica europejska, licząca zaledwie 10 tys. mieszkańców. Dzięki liczным zabytkom jest to miejsce wpisane na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Jej strome uliczki, widok z góry na morze, kolorowe balkony tworzą idealną scenerię. Nas ujęło dodatkowo jego piękne przybranie i bajeczne oświetlenie ulic, które zostało przygotowane na 8 grudnia czyli święto Matki Bożej Niepokalanej Poczętej. Można śmiało stwierdzić, że to naprawdę najpiękniejsze miejsce na świecie.

Do miasta wchodzi się przez dużą Bramę Miejską. Tuż za bramą jest duży budynek Centrum Kongresowego, w którym odbył się słynny Szczyt Maltański. Dobrze zachowane są również mury obronne i piękne ogrody, z widokiem na trzy miasta portowe. W samym centrum miasta znajduje się konkatedra św. Jana Chrzciciela z 1577 r. ze słynnymi obrazami Caravaggia **Ścięcie**

Jana Chrzciciela oraz **Św. Hieronim piszący**. Właśnie w tej konkatedrze 8 grudnia odbywają się główne uroczystości ku czci Matki Bożej Zwycięskiej, w których my również uczestniczyliśmy. Większość kościołów na Malcie, a jest ich 365, poświęcona jest Matce Bożej. Dlaczego Zwycięskiej? - Gdyż wszystkie zwycięstwa maltańczyków w czasie oblężeń, dokonywały się w święta Maryjne.

Na Światową Listę Dziedzictwa UNESCO wpisane są jeszcze dwa obiekty Malty, które my również mogliśmy podziwiać. Pierwszy z nich to Hypogeum Hal Saflieni w miejscowości Paola, podziemna budowla wzniesiona około 2500 lat p.n.e. To tutaj znaleziono najsłynniejszą maltańską figurkę- Śpiącą Wenus. Drugi obiekt to megalityczne świątynie wzniesione ok. 3600 lat p.n.e. Ważnym zabytkiem jest również szpital Rycerzy Zakonu św. Jana, który kiedyś był szpitalem prowadzonym przez najlepszych medyków średniowiecznej Europy. Istotnym dla Malty oraz nas chrześcijan wydarzeniem, było przybycie na teren archipelagu maltańskiego, św. Pawła. Historia jego podróży i pobytu na Malcie wspomniana jest w Dziejach Apostolskich. W roku 60 apostoł płynął z Palestyny do Rzymu. U północnych wybrzeży wyspy jego statek rozbił się o skały. Miejsce rozbicia statku nazwano Zatoką św. Pawła. Sam apostoł wraz z towarzyszami spędził na Malcie trzy miesiące. Większość czasu przebywał w wyrobisku skalnym w Rabacie zwanym dzisiaj Grotą św. Pawła. Będąc w Rabacie zwiedziliśmy Grotę, jak również rozległe korytarze Katakumb św. Pawła i XVI wieczny kościół Św. Pawła Rozbitka z cennymi relikwiami świętego tj. kością nadgarstka oraz fragmentem kolum-

ny, na której ścięto głowę św. Pawła. We wnętrzu kościoła można również podziwiać pozłacaną statuetkę św. Pawła. Każdego roku, 10 lutego, w Walecie odbywa się fiesta poświęcona św. Patronowi. W czasie tych uroczystości figurę świętego niesiona jest w procesji ulicami miasta.

Największym miastem Malty jest Mosta, w której mieszka ok. 19 tys. mieszkańców. Najslawniejszym obiektem Mosty jest kościół pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny, którego kopuła jest czwarta pod względem wielkości w Europie. Jej średnica ma 54 m, a wysokość ponad 60 m. Przez tę właśnie kopułę, w czasie II wojny światowej, wpadła do kościoła wypełniona wiernymi bomba, która nie wybuchła i nikomu nic się nie stało. Na dowód cudu w kościele pozostawiono replikę bomby, udostępnianą obecnie dla zwiedzających w zakrystii.

W czasie podróży po archipelagu maltańskim mieliśmy także okazję popłynąć promem na wyspę Gozo. Najcenniejsze obiekty wyspy to cytadela, katedra i muzeum katedralne. Po wyspie Gozo, która ma 67 km², jeździliśmy piętrowym odkrytym autokarem, z przewodnikiem w języku polskim. Dużą atrakcją dla nas było rejs łódkami po Morzu Śródziemnym w miejscu, gdzie w marcu 2017 r. uległo zniszczeniu słynne Lazurowe Okno oraz obserwacja otaczających klifów. Zwiedzaliśmy również trzy miasta portowe i wiele innych ciekawych miejsc, jak chociażby Fort San Angelo.

Dziś Malta nie bez powodu jest nazywana „największym muzeum pod gołym niebem”. Zachęcamy wszystkich do zwiedzenia tych urokliwych miejsc.

Uczestniczka wycieczki

Kolędniczy Misyjni 2018

26 grudnia w parafiach diecezji tarnowskiej zostali uroczystie rozesłani **Kolędniczy Misyjni**. W naszej parafii grupy kolędnicze pobłogosławił ks. Proboszcz Wojciech Werner podczas mszy świętej o 11.30.

Grupy dziecięce odwiedzały nasze domy 26, 27 i 28 grudnia pod opieką osób dorosłych, członków Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej. Dzięki hojności tym wszystkim, którzy życzliwie przyjęli Kolędników Misyj-

nych w tym roku wsparliśmy dzieci z krajów afrykańskich kwotą 3440 zł. Nie jest to mała kwota zważywszy, że w tym roku ilość grup się zmniejszyła. Niepełne trzy grupy tworzyli uczniowie klas IV – VII PSP nr 2 w Brzesku. Dziewczęta z DSM : trzy siostry - Karolina, Julia, Wiktoria oraz Weronika, Kamila, Ewa, dwie Anie i Justyna oraz chłopcy z LSO: Kamil i Karol, trzech braci – Igor i zaledwie pięcioletni Błażej z najstarszym, pełniącym

rolę opiekuna w trzecim dniu kolędowania, Kamilem. Do kolędowania dla misji grupy przygotowała s. Katarzyna.

Mimo niesprzyjającej deszczowej pogody dzieci z zapałem i radością maszerowały od domu do domu, od drzwi do drzwi. Śpiewały kolędy i recytowały krótkie scenki, najmłodszy Błażej – z pamięci, czym rozczułał zwłaszcza goszczące ich babcie i mamy. Nasi wytrwali pomocnicy misjonarzy cieszyli się z każdego przyję-

cia ich w domach, z każdych otwartych dla nich drzwi i z zainteresowania przedstawianymi scenkami. A jeszcze jakaś czekoladka czy cukierek „dla wzmocnienia sił” wywoływał dodatkowy uśmiech na dziecięcych buziach. Z pewnością poświęcenie wolnego czasu na kolędę, ich zapał i radość w pomaganiu rówieśnikom z krajów misyjnych, mimo nieuniknionego utrudnienia, zostanie nagrodzone, bo „radosnego dawcę miłuje Pan”.

Nie zapomniał tego...

Nie zapomniał o swojej rodzinnej miejscowości i parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku, z której pochodzi i w której rozwijał swój talent wokalny wybitnie utalentowany, młody – tylko nieco ponad 6 lat temu ukończył brzeskie liceum - z wielkim rozmachem rozpoczynający światową karierę baryton Hubert Zapiór.

W profilu zamieszczonym na stronie oficjalnego reprezentanta artysty na cały świat tj. międzynarodowej agencji Intermusica czytamy między innymi: Obecnie Hubert Zapiór jest studentem The Juilliard School w Nowym Jorku, laureatem wielu prestiżowych konkursów i pierwszych nagród jak np. Międzynarodowego Konkursu Wokalnego Fundacji Gerdy Lissner w Nowym Jorku, finalistą Metropolitan Opera National Council Eastern Region - Opera Idols.

W ubiegłym sezonie zadebiutował jako Papageno w „Czarodziejskim flecie” w Teatrze Wielkim - Operze Narodowej, a w następnym sezonie powróci do Teatru Wielkiego jako Papageno i jako Marullo w Rigoletto. Śpiewa tytułową rolę w Don Giovanni w The Juilliard School i wykonuje Britten War Requiem z Albany Symphony Orchestra. Po ukończeniu Juilliard Hubert Zapiór dołączy do zespołu Hannover Opera przez dwa sezony, w którym zagra kilka głównych ról.

Co jednak najważniejsze – ten tak zdolny, mądry i przystojny, a ponadto cały czas uśmiechnięty i bardzo skromny młody człowiek, nie zapomniał o ludziach, których spotkał żyjąc tutaj, w niewielkim Brzesku. – „Tak

się cieszę, że jestem tutaj z Wami, że cały czas się uśmiecham i nie mogę przestać się uśmiechać... To spotkanie narodziło się z tęsknoty i ze wspomnień, które wróciły szczególnie podczas oglądania zdjęć ze spotkania w 2006 roku” – mówił artysta rozpoczynając koncert zatytułowany „Nie zapomnijmy tego”, w którym wystąpił wraz z przyjaciółmi z rodzinnego miasta w piątkowe popołudnie, **28 grudnia 2018 roku** w parafialnej sali teatralnej, z wielkim trudem mogącej pomieścić chętnych słuchaczy. Hubert rozpoczął spotkanie od wspomnień i podziękowań i zakończył również podziękowaniami. Były to podziękowania dla osoby wyjątkowej, dla pana Andrzeja Gicali, który w parafii Miłosierdzia Bożego pracuje od początku jej istnienia, czyli jubileuszowe 25 lat, jako organista, ale również jako nauczyciel i wychowawca wielu pokoleń dzieci w ramach Scholi Ziarenka Nadziei – który dbał o rozwój talentu także małego Huberta, motywował go i wspierał.

Koncert złożony z tradycyjnych polskich kolęd i współczesnych pastorałek w wykonaniu Huberta Zapióra, jego siostry Justyny oraz Iwony Mikołajek – dyrygent parafialnego chóru Gaudium i wspomnianego wcześniej Andrzeja Gicali z akompaniamentem Krzysztofa Musiała przyjęty został owacjami na stojąco i recenzjami typu: „wspaniała, potężna dawka radości a przede wszystkim wzajemnej serdeczności, fantastyczne brzmienie wokalnego kwartetu, rewelacyjny akompaniament” Występ urozmaiciło wspólne - widzów i artystów śpiewanie

kolędy „Przybieżeli do Betlejem pasterze” i to z podziałem na trzy głosy. Pod fachową dyrygenturą pani Iwony to wykonanie już za pierwszym razem udało się na tyle, że pan Andrzej od razu dokonał naboru całej, około trzyosobowej publiczności do chóru Gaudium! Nie obeszło się też bez kilkukrotnego bisowania wspaniałej czwórki wokalistów.

Do stworzenia tego niepowtarzalnego świątecznego klimatu radości, poczucia wspólnoty przyczynili się rów-

nież państwo Agata i Piotr Podlęccy udostępniając jasełkową dekorację sceny, nieco - jak żartobliwie określił Hubert Zapiór „stuningowaną” przez niezawodną panią plastik Anię Serwin, a także realizator dźwięku Jędręka Rosa i operator oświetlenia Daniel Majcher. Natomiast do powstania środowiska, w którym ta parafialna rodzina tak wspaniale się rozwija na różnych płaszczyznach przyczynił się pierwszy jej proboszcz, budowniczy kościoła i domu parafialnego z salą teatralną, ks. prałat Józef Mularz, o czym przypomniał i wyraził Mu wdzięczność obecny proboszcz ks. Wojciech Werner, który kontynuuje i z wielkim zaangażowaniem rozwija dzieło swojego poprzednika.

W takich to właśnie małych ojczyznach, parafiach wyrastają takie piękne brylanty jak pan Hubert Zapiór, którego nie zmienił tzw. wielki świat i który nie nadaje się, jak to ktoś żartobliwie ujął, na typowego celebrytę, skoro otwarcie mówi, że jest dumny z Polski, że kocha rodzinę i tęskni za rodzinnymi stronami, że pamięta starą szkołę, nauczycieli i kolegów, a po zakończeniu piątkowego koncertu razem z wszystkimi porządkuje salę, sprząta i składa sprzęt – nie zapomniał tego!

Małgorzata Toboła

Wzorem Świętej Rodziny

Wykładem ks. Prof. Piotra Łabudy o Świętej Rodzinie, która powinna być wzorem dla każdego chrześcijańskiego, katolickiego małżeństwa rozpoczęła się 28 grudnia 2018 r. o godzinie 19.00 w parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku **II edycja** tzw. „Spotkań dla zabieganych”.

Wykładowca przenosząc słuchaczy do Ziemi Świętej, do domu Józefa i Maryi, dobitnie podkreślił dwie najważniejsze cechy Rodziny Jezusa, niezbędne w każdej rodzinie ludzkiej: miłość i pobożność. Wspomniał również o jej trzecim charakterystycznym rysie, o tym, że we wszystkich przedstawieniach Świętej Rodziny - malarzkich, rzeźbiarskich, dziecko – Jezus zawsze pokazane jest jako pracujące, pomagające rodzicom. Ksiądz Piotr Łabuda swoje wywody poparł analizą Ewangelii, staro-

żytnych apokryfów i znajomością realiów życia na Bliższym Wschodzie w czasach Jezusa i współcześnie, ubarwiając je anegdotami i zdjęciami z podróży do Ziemi Zbawiciela.

Pomysł siedmiu spotkań dla par małżeńskich, który wyszedł z Kręgów Domowego Kościoła, zrealizowany rok temu z bardzo pozytywnym skutkiem, zachęcił organizatorów do rozpoczęcia drugiej serii. Inspiracją do kontynuacji takiej formy duszpasterskiej jest też tematyka pierwszego roku obradowania V Synodu Diecezji Tarnowskiej poświęcona właśnie rodzinie i wychowaniu dzieci oraz małżeństwu.

Zaproszenie skierowano do małżeństw, szczególnie tych zapracowanych, tych, którym ciągle brakuje czasu,

a takich w dzisiejszych czasach jest najwięcej...

Dlaczego dla zabieganych? - Mamy nadzieję, że żyjąc w zabieganym świecie, małżeństwa znajdą czas, aby zatrzymać się na chwilę i zastanowić nad kwestiami, które bardzo często gdzieś nam uciekają w codziennej, pełnej pośpiechu rzeczywistości. – wyjaśnia ks. proboszcz Wojciech Werner.

Czym jest ten cykl siedmiu spotkań dla małżeństw? - To siedem kolejnych piątkowych wieczorów poczynawszy od ostatniego piątku grudnia (z przerwą na ferie zimowe), które chcemy spędzić razem z Państwem. Tematyka spotkań, które poprowadzą księża psychologowie i biblista oraz osoby świeckie, będzie różnorodna, poczynawszy od relacji rodzinnych, zagrożeń duchowych, aż po wzrastanie w wierze – dodaje ks. Wojciech.

Siedem spotkań i co dalej? - Po warsztatach planujemy otworzyć w naszej parafii „Dom Tobiasza i Sary” czyli rozpocząć cykliczne spotkania małżeńskie, aby nauczyć się na nowo spędzać ze sobą czas, aby się poznawać i wzajemnie wspierać. Dzisiaj osamotniona chrześcijańska rodzina, dla której ważne są zasady wiary i tożsamości katolickiej, jest często narażona na różne ataki przesławne ze strony wrogiej Kościołowi. Najbardziej na te ataki narażone są dzieci i młodzież, którym pokazuje się atrakcyjność tzw. „modnego, nowoczesnego życia” jako alternatywę dla „zaściankowego kościoła katolickiego”.

A przecież już widzimy fatalne w skutkach właśnie te „modne” wybory wielu młodych ludzi. Dlatego musimy się jednoczyć i sami sobie pokazywać atrakcyjność życia z Bogiem, bo tylko z Bogiem możemy budować prawdziwie szczęśliwą rodzinę.

Papież Franciszek mówiąc o pielęgnowaniu wiary, użył ciekawej metafory, że wiary musimy się cały czas uczyć tak, jakbyśmy się uczyli obcego języka. Jeśli przebywamy z ludźmi, którzy mówią tym językiem, zdecydowanie łatwiej przyswajamy taki język, szybciej zaczynamy mówić w tym języku. Jeżeli natomiast uczymy się sami i nie praktykujemy, to wiadomo, że z czasem ten język zapomnimy.

Tak też jest z naszą wiarą. Ja odniósłbym tę metaforę do obrazu budowania chrześcijańskiej rodziny. Jeśli będziesz często przebywał w takim otoczeniu, gdzie wszyscy troszczą się o życie Boże w rodzinie, jeśli zobaczysz, że to przynosi błogosławione owoce, że daje szczęście, to łatwiej będzie Ci taką rodzinę budować, także łatwiej będzie Twoim dzieciom wzrastać w katolickiej wierze i miłości, bo będą mieć „fajnych” kolegów o podobnych poglądach.

- Zachęcam wszystkich parafian, aby z szacunkiem i odwagą pięknie mówić o małżeństwie i rodzinie, aby z uwagą i miłością odnosić się do rodzin przeżywających trudności, aby więcej modlić się za rodziny - powiedział Ksiądz Proboszcz.

Zatrzymaj się w Brzesku

W par. Miłosierdzia Bożego rozpoczęła się druga edycja Spotkań dla zabieganych

Z inicjatywą ich zorganizowania przyszli do ks. proboszcza Wojciecha Wernera rok temu Agnieszka i Franciszek Małkowie, wówczas para rejonowa Domowego Kościoła.

- Podczas jednych z rekolekcji spotkaliśmy parę z Wrocławia, która opowiedziała nam o tamtejszych spotkaniach dla małżeństw „Zatrzymaj się w biegu”. Bardzo nam się spodobała taka forma, która łączyła w jedno i randkę małżeńską przy kawie, ciastku, i spotkanie z gościem, najczęściej specjalistą w różnych dziedzinach,

i budowanie większej wspólnoty osób, które poczuły, że muszą się zatrzymać, przemyśleć różne sprawy, a przede wszystkim to, jak radzić sobie z pędem życia, zabieganiem, jak znajdować czas na taki oddech, który oferują spotkania dla zabieganych - mówią małżonkowie.

Wrocławski pomysł został zaadoptowany w brzeskiej parafii Miłosierdzia Bożego. - Powstał w sumie autorski projekt, w ramach którego odbywa się siedem spotkań w piątkowe wieczory. Zaprosiliśmy jako gości m.in. bi-

blisnę, psychologów, demonologa, osoby zaangażowane w nową ewangelizację. Cieszy fakt, że w blisko 80-osobowej grupie ludzi, którzy zapisali się na spotkania są tacy, którzy uczestniczyli w pierwszej edycji spotkań. Zauważam, że wzbudzają one zainteresowanie życiem parafii, bardziej, mocniej włączają w jej działanie - mówi ks. prał. Wojciech Werner, proboszcz parafii.

Drugi raz w brzeskich spotkaniach bierze udział pan Mariusz. - Bardzo ciekawie zorganizowane, interesujący goście, a przede wszystkim trochę czasu wolnego od codziennych obowiązków - mówi uczestnik. Ponownie na „Spotkania dla zabieganych” przyszła pani Ewa. - Czujemy z mężem, że jesteśmy zabiegani, choć to słowo już się zbanalizowało. Zabieganie jest jednak czymś rzeczywistym. To przede wszystkim brak czasu na wspólnotę, na wspólne spotkanie przy stole, na wspólną modlitwę... W takich spotkaniach jak te, które są organizowane w parafii Miłosierdzia Bożego, odnajdujemy okazję do spotkania z ludźmi, spędzenia inaczej, nie sztampowo wolnego czasu, dowiedzenia się czegoś interesującego od zaproszonych gości. To także forma spotkania z Bogiem. Siedem piątków, w które odbywają się kolejne spotkania, wyrabia w nas pewien nawyk. Uczymy się na potem, jak samemu organizować sobie czas, by pobyć razem z mężem, zaprosić przyjaciół, rozmawiać o naprawdę ważnych sprawach. Pan Bóg naprawdę działa podczas takich spotkań i to jest bardzo cudowne doświadczenie. Moim zdaniem forma „Spotkań dla zabieganych” jest dobrym pomysłem duszpasterskim, który mogliby z powodze-

niem zrealizować w swoich parafiach inni proboszczowie - mówi pani Ewa.

Małżonkowie Dorota i Paweł przyszli, żeby - jak mówią - przystopować, zwolnić w biegu, przemyśleć pewne sprawy. - Bardzo dobry tytuł mają te spotkania, ponieważ czujemy się zabiegani. Chcielibyśmy spojrzeć na siebie, na nasze małżeństwo z trochę innej perspektywy, ponieważ w wirze codziennych obowiązków nie ma to czasu - mówią małżonkowie.

Gościem pierwszego spotkania w tym roku był ks. dr hab. Piotr Łabuda, tarnowski biblista, który mówił o Świętej Rodzinie posiłkując się nie tylko wiedzą z Pisma świętego, ale także z wielokrotnych podróży do Ziemi Świętej.

**przedruk z Tarnowskiego Gościa Niedzielnego
za zgodą Autora**

Czego się nie spodziewali?

Kto i czego się nie spodziewał? Na to pytanie mogła odpowiedzieć sobie publiczność podczas świątecznego **koncertu Kolęd i Pastorałek** Parafialnej Scholi Dziecięcej Ziarenka Nadziei w dwa zimowe wieczory: 29 i 30 grudnia 2018 r. w auli widowiskowej brzeskiego RCKB.

Ziarenka pod kierunkiem opiekunów przygotowały i przedstawiły na scenie opowieść słowno - muzyczną o narodzinach Zbawiciela widzianych oczami dziecka. Tak więc kiedy cofnęliśmy się wraz z nimi w czasie uświadomiliśmy sobie, że to my ludzie, ci współcześni i ci żyjący przed wiekami, nie spodziewaliśmy się Bożych planów zbawienia względem nas i, nadal, wciąż wątpimy w Bożą miłość. Bo któż przewidział, że Słowo przyjdzie na świat jako niemowlę, że urodzi Go „wieśniaczka”, że Księżę Niebios, Boży Syn urodzi się w stajni na sianie „przy zwierzęcej kupie!?” - „I o to chodzi - tego się nie spodziewają!...Nie będą już mogli wątpić w moją Miłość!” - odpowiada Pan Bóg ustami dzieci występujących na scenie w żartobliwym, ale jakże wymownym dialogu.

A czego nie spodziewali się widzowie? Może - jak za-

uważała z uznaniem jedna z osób obecnych na koncercie - wciąż wyższego poziomu występu mimo, że po wakacjach skład zespołu zmienia się, odchodzą szóstoklasiści a pojawia się nowy, najmłodszy „narybek” wymagający pracy od podstaw. Ale czy to zaskakuje nas, stałych bywalców? Chyba nie, bo wszyscy wiemy jak fachową, troskliwą opieką otoczone są Ziarenka od zawsze.

To może scenografia i kostiumy? Tak, tego się nie spodziewaliśmy, że taką obfitość śnieżnej bieli mogliśmy tej zimy zobaczyć jedynie w auli widowiskowej dzięki koncertowi Ziarenek, bo w naturze Święta były bez śniegu! Wielu odcieni bieli aniołków i scenicznego tła nadawało zmieniające się oświetlenie oraz kolorowe akcenty w postaci królewskich kostiumów Mędrców ze Wscho-du, góralskich - pastuszków, strojów Maryi i Józefa, czy wreszcie niezwyklej, złotej Gwiazdy, a właściwie Gwiazdki betlejemskiej. Było dużo radości i pozytywnego przesłania, do czego nas już Ziarenka przyzwyczyły, zarówno w scenkach rodzajowych jak i tradycyjnych polskich kolędach i pastorałkach w aranżacjach pana Andrzeja.

Dzieci śpiewały, ale i także włączyły się w akompaniament niektórych utworów. Zachwycił zwłaszcza punkt kulminacyjny – moment narodzenia Jezusa w otoczeniu Aniołów. – „Za każdym razem jest tak samo pięknie, ale i zawsze jest coś nowego, a jestem już tutaj po raz trzeci” podsumowała przedstawienie s.Barbara ze zgromadzenia Sióstr Rodziny Betańskiej goszcząca na koncercie.

No i nie spodziewaliśmy się, że to już koniec, że czas koncertu tak szybko minął! Za to „wielkie dzieło, które tak wspaniale się rozwija na chwałę Bożą i duchowy pożytek każdego z nas” dziękował dzieciom, rodzicom,

opiekunom i wszystkim wspierającym Scholę ks. Wojciech Werner, życząc żebyśmy „potrafili dostrzec Boże Narodzenie w codziennych, zwyczajnych sprawach, by Jezus każdego dnia rodził się w naszych sercach i - tak jak na końcu wyśpiewały dzieci – aby tak było zawsze, a Pan Bóg na pewno nie odmówi dzieciom!”

„Za trud wkładany w przygotowanie dzieci, za dzieło Dobrą Nowiną w szkołach, w parafii i także poza parafią” oraz **„za to, że od wielu lat jesteście w drodze do Pana Boga i w tę drogę zabieracie nasze dzieci”** dziękowali opiekunom Ziarenek rodzice małych artystów.

CO U MŁODYCH

Brzeskie Wieczory Uwielbienia

Od trzech lat, w każdy trzeci piątek miesiąca w naszej parafii mamy możliwość adorować Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie od Mszy świętej o 18.00 do północy. Pierwsza część adoracji, która

rozpoczyna się bezpośrednio po Eucharystii ma charakter uwielbieniowy. Trwa ona zazwyczaj do godziny 20.00. Zespół młodych ludzi wraz z księdzem Sylwestrem przygotowuje rozważania i pieśni uwielbienia, zapewnia oprawę muzyczną oraz dekoracje i światło. Od niedawna spotkania te funkcjonują pod nazwą „Brzeskie Wieczory Uwielbienia”. Grupa stworzyła również stronę na Facebooku, by trafić do szerszego grona odbiorców. Na stronie można śledzić przygotowania i relacje z podejmowanych inicjatyw.

Druga część adoracji, to czuwanie w ciszy, które trwa do północy. W tym czasie, dzięki obecności kapłanów w konfesjonale, można skorzystać z sakramentu pokuty albo z rozmowy duchowej.

Myślą przewodnią **październikowego Wieczoru Uwielbienia** były słowa z Ewangelii św. Marka: „Nic Cię to nie obchodzi, że giniemy?” /Mk 4,38/ nawiązujące do sytuacji, w której każdy z nas znalazł się pewnie niejedną raz. To sytuacja, kiedy człowiek czuje, że zaczyna tonąć, kiedy czuje paraliżujący strach, samotność, opuszczenie, czego doświadczyli Apostołowie w tonącej łodzi. Oni wiedzieli gdzie szukać pomocy, oni zbudzili Jezusa, by ich ratował. Do tego właśnie zachęcał na modlitwie ksiądz Sylwester, do zaproszenia Jezusa do swojego życia.

Z zachęty do uwielbienia Boga w trzeci piątek października skorzystało wielu naszych parafian, a także kilka grup młodych ludzi, którzy stawili się licznie na nabożeństwie wraz ze swoimi katechetami: ks. Marcinem z Nawojowej, ks. Tomaszem z Szalowej i ks. Maciejem z Parafii św. Jakuba w Brzesku. W jeszcze lepszym przeżyciu piątkowej adoracji pomogła nam schola wspólnoty „Chrystus w Solnym Mieście” (www.facebook.com/ChrystusWSolnymMiescie), która przyjechała z księdzem Pawłem z parafii św. Mikołaja z Bochni. Najbardziej wzruszającym momentem tego wieczoru była chwila, kiedy wszyscy modlący się w kościele podeszli do oł-

tarza i uklękali wokół Najświętszego Sakramentu.

Listopadowy Wieczór Uwielbienia pod hasłem „Daj się zaszczyć” przyciągnął w trzeci piątek miesiąca spore grono wiernych w różnym wieku. Cieszy nas fakt, że na adorację przychodzi coraz więcej młodych ludzi, którzy wciąż szukają w Kościele swojego miejsca. Hasło było zaproszeniem, by dać się wszczepić w latorośl, którą jest Jezus. Rozważania koncentrowały się wokół dwóch krzewów, które znajdujemy w Biblii – gorejącego krzewu, w którym Bóg objawił się Mojżeszowi oraz winnego krzewu, o którym mówił Jezus. Symbol krzewu gorejącego, wykonanego przez s. Dorotę Totoń i Dorotę Kurowską można było zobaczyć przed ołtarzem. Z kolei plakat nawiązywał do winnicy. Ksiądz Sylwester powiedział, że to troska Boga zaprowadziła Mojżesza aż do miejsca gdzie miłość Boga wybuchła gorącym płomieniem ogarniającym krzew, który nie niszczył, nie spalał gałęzi i liści. Porównał Jezusa do krzewu, który płonie, ale się nie spala.

Zachęcał nas, byśmy wszczepili się w latorośl, którą jest Jezus, bo to od Niego możemy czerpać soki potrzebne nam do życia. Sami z siebie jesteśmy tylko pustynią, a odłączając się od Jezusa, usychamy i giniemy. Punktem kulminacyjnym Wieczoru Uwielbienia był moment, kiedy zawieraliśmy swoje życie, swoją codzienność, swoje troski, zmartwienia Jezusowi. Klęcząc przy ołtarzu, wpatrując się w Najświętszy Sakrament powtarzaliśmy modlitwę zawierzenia. Na pamiątkowym magnesie, który po adoracji można było zabrać do domu widniał napis „Ja JESTEM z Tobą” – nawiązujący do słów Boga skierowanych do Mojżesza.

Hasło grudniowego Wieczoru Uwielbienia było nieprzypadkowe. Postanowiliśmy, że spróbujemy w rozważaniach nawiązać do liturgii Słowa, która jest wyznaczona na dzień uwielbienia. Nasze spotkania nie są tylko próbami muzycznymi. Staramy się także rozważać Słowo Boże i zawsze przed rozpoczęciem spotkania wzywamy Ducha Świętego, by nas w tych rozważaniach prowadził. Kiedy przeczytaliśmy czytania i Ewangelię z 21 grudnia wiedzieliśmy, że to Uwielbienie musi być o małżeństwie. Doskonale wpisało się to w pomysł księdza Proboszcza, by do poprowadzenia Uwielbienia zaangażować małżeństwa z naszej parafii. W trakcie rozmów dotyczących tego, jak ma to Uwielbienie wyglądać ksiądz Sylwester zaproponował, by pokazać, że miłość Boga do człowieka jest właśnie przykładem doskonałej miłości małżeńskiej. W swoich rozważaniach tak mówił: „Wśród wielu obra-

zów i porównań miłości Boga do człowieka wyjątkowe miejsce zajmuje miłość małżeńska. Jest to miłość oblubieńcza, taką jaką małżonkowie obdarowują się w dniu sakramentu małżeństwa

W trakcie wieczoru małżonkowie mieli również okazję, by Bogu podziękować, przeprosić i prosić w intencjach bliskich ich sercom. Po tej modlitwie ksiądz Sylwester zaprosił wszystkie chętne małżeństwa na środek, by się za nie modlić, uwielbiać Boga za ich miłość. Zachęcił, by małżonkowie podali sobie dłonie, jak kiedyś, w dniu ślubu.

Po modlitwie nad małżonkami na środek zostali zaproszeni wszyscy zebrani w kościele, by wpatrując się w krzyż wysłuchać słów przysięgi, którą złożył nam Jezus. Słowa, które znalazły się na magnesie „I ślubuję Ci miłość, wierność i, że Cię NIGDY nie opuszczę” są słowami Jezusa, który jest naszym Oblubieńcem. Jego miłość do nas jest tak wielka, że z miłości wziął krzyż i umarł za nasze grzechy.

Zespół tworzący Brzeskie Wieczory Uwielbienia posługuje muzycznie również podczas niedzielnych mszy dla młodzieży o 18.30 w trzecią niedzielę miesiąca. Obecnie przygotowuje kolejne spotkania, dlatego już teraz zaprasza do współpracy wokalistów i instrumentalistów chętnych właśnie w ten sposób modlić się i chwalić Boga. Najszybciej i najłatwiej można skontaktować się z grupą poprzez stronę www.facebook.com/brzeskiewieczory-uwielbienia, gdzie są zamieszczane na bieżąco wszelkie informacje. Próby przed Wieczorami Uwielbienia odbywają się w każdy poniedziałek o godzinie 20.00 w kawiarence na plebanii przy kościele Miłosierdzia Bożego.

Monika Nowicka

Dla Papieża i Ojczyzny z GT

Autorski montaż słowno – muzyczny pt.: „Dopiero 100 lat wolna” połączony ze śpiewem pieśni i piosenek patriotycznych przygotowany przez młodzieżową **Grupę Teatralną GT** z okazji Święta Niepodległości zgromadził tylu gości, że nie mogli się pomieścić w parafialnej sali teatralnej. Wielopokoleniowa publiczność – rodziny z dziećmi, seniorzy i młodzież, sympatycy Grupy GT i miłośnicy śpiewów patriotycznych, a nade wszystko czciciele świętego Jana Pawła II przyszedli w ten szczególny dzień – 11 listopada 2018 r. wieczorem do domu parafialnego, by wspólnie z młodzieżą i opiekunką GT Agatą Podlęcką uczcić stulecie odzyskania niepodległości przez naszą Ojczyznę oraz w 40 rocznicę wyboru Polaka na papieża oddać hołd Ojcu Świętemu, któremu również i w tym dziele – w wybiciu się na wolność i suwerenność – tak wiele zawdzięcza nasz kraj.

Bo, jak podkreśliła Agata Podlęcka, mając na uwadze trudną historię jak również skomplikowaną współczesność naszej Ojczyzny „Potęgą byliśmy wtedy, kiedy

u progu stał Bóg”. Papież Jan Paweł II uczył nas właściwego pojęcia wolności, wzajemnego szacunku i poszanowania wartości chrześcijańskich, sam będąc „przykładem największej miłości”. Dlatego w czasie tego patriotycznego spotkania, kontynuowanego od lat, młodzież przypominała nam recytacją i śpiewem nauczanie Ojca Świętego, Jego myśli i życie na tle najważniejszych wydarzeń z historii Polski. Teksty wierszy i piosenek napisała Agata Podlęcka, muzykę skomponował Krzysztof Szydłowski, ponadto pojawił się także utwór autorstwa absolwenta GT Damiana Witkowskiego.

Tego wieczoru, z tej szczególnej okazji wystąpiła młodzież już studiująca lub nawet pracująca, absolwenci GT, którzy przyjechali z różnych, nieraz odległych miast obok najmłodszego „narybku” z klasy piątej szkoły podstawowej. Wszyscy już na powitanie otrzymali wielkie brawa, a potem owacje nagradzały każde kolejne wykonanie. Publiczność nie tylko uważnie słuchała, ale i włączała się w śpiew, szczególnie pieśni i piosenek żołnierskich,

ułańskich, lubianych i znanych, takich jak: „Jak to na wojence ładnie”, „Pierwsza Kadrowa” czy „Legu-ny w niebie” oraz - na stojąco wykonanego hymnu Legionów Polskich.

Do tematyki spotkania nawiązywała nie tylko piękna, nastrojowa, ale i wymowna poprzez swoją symbolikę, scenografia autorstwa Anny Serwin. Na pierwszym planie umieściła ona dwa wybija-jące się przedmioty: portret św. Jana Pawła oraz godło Polski. W tle połączyły je barwy narodowe i papieskie. Duży drewniany krzyż i barka - to symbole życia i myśli Papieża, światło i wielki bukiet białych kalii to nasz dar dla Niego, nasza pamięć. Czarne kotary po bokach to symbol naszej, pol-

skiej rzeczywistości z elementami nadziei w postaci żywych zielonych roślin, a ponad tym wszystkim listopadowa zaduma, cisza, spadające białe liście... Każda dekoracja zaprojektowana przez panią Anię ma określoną, przemyślaną fabułę. O tej, towarzyszącej dzisiejszej wieczornicy, zechciała opowiedzieć nam sama autorka, nie kryjąc wzruszenia związanego z postacią świętego Jana Pawła.

Pełną emocji, radości i refleksji, prawie półtrogodzinną wieczornicę, rozpoczął obecny opiekun duchowy Grupy Teatralnej GT ksiądz Karol Tokarczyk, który na koniec podziękował wszystkim obecnym oraz wykonawcom, poprowadził wspólną modlitwę za Ojczyznę i udzielił zebrany kapłańskiego błogosławieństwa.

Lektorzy najlepsi w Dekanacie

Serdecznie gratulujemy drużynie naszych lektorów zajęcia I miejsca w dekanalnych rozgrywkach w Piłce Nożnej Halowej. Rozgrywki, odbyły się pod koniec listopada. Nasza drużyna tym samym obroniła tytuł sprzed roku.

GT na Boże Narodzenie

Święta Bożego Narodzenia to czas wytężonej pracy i aktywności młodzieżowej Grupy Teatralnej GT. Na zaproszenie brzeskiego RCKB młodzież uczestniczyła w autorskim wieczorze Agaty Podlęckiej pt. **„Bóg się rodzi”**. Odbyło się ono w brzeskiej bibliotece 21 grudnia br. Autorka, jednocześnie opiekunka GT, podzieliła się refleksjami i wspomnieniami na temat polskiej wigilii, a młodzież zaśpiewała kilka kolęd i pastorałek.

łędowanie jest jedną z najpiękniejszych polskich tradycji bożonarodzeniowych, które umacnia poczucie bliskości oraz wyzwala najbardziej pozytywne emocje.”

Kto był, widział i słyszał – nie zawiódł się, a kto nie skorzystał z okazji – może przeczytać kilka wierszy z tego wieczoru w naszej gazecie, może też posłuchać dwóch utworów, które są zamieszczone na naszej stronie parafialnej, chociaż to tylko niewielka część i w za-

Tradycyjnie od wielu lat Grupa przygotowuje dla wszystkich parafian i gości wspólne kolędowanie w kościele. W wigilijną noc 24 grudnia 2018 roku, na godzinę przed rozpoczęciem mszy świętej pasterskiej młodzież zaprezentowała montaż słowno – muzyczny pt. **„Pozwólmy Dziecińciu jeszcze raz się zrodzić”**, również z poetycką refleksją o Bożym Narodzeniu animatorki i opiekunki grupy GT Agaty Podlęckiej, z muzyką napisaną do tytułowej pastorałki przez Franka Podlęckiego.

- „To najcudowniejsza ze wszystkich nocy w roku, przepełniona gorącym bijącym z serc i uśmiechem biegnącym w stronę Bożej Dzieciny niosącej niewinną radość i nadzieję na lepsze jutro. Bądźmy choć przez chwilę razem i wzruszmy się, zanim codzienność wdrze się w nasze progi – zapraszała pani Agata. - Wspólne ko-

den sposób nie może zastąpić występu na żywo, oddać tej niepowtarzalnej atmosfery stworzonej przez młodych wykonawców.

Ponadto z myślą o tegorocznych Świętach Bożego Narodzenia grupa GT wystawiła jasełka - sztukę pt. **„Śnieżna pastorałka”**. Liczne grono odbiorców miało okazję obejrzyć premierowe przedstawienie 26 grudnia, w drugi dzień świąt w parafialnej sali teatralnej.

- „Sztuka jest utrzymana w konwencji współczesnego teatru polemicznego i nieco satyrycznego próbuje odpowiedzieć na zachowania Kowalskich i Nowaków, którzy dali się pochłonąć nieuniknionym zmianom kulturowym widocznym w rozpędzonym XXI wieku. Jak reagują przeciętni mieszkańcy miasteczkowego osiedla na tradycję i na samo Boże Narodzenie? Dokąd zmierza życie wy-

pełnione konsumpcjonizmem, zabieganiem, modą i multimediami? Czy uda się jeszcze raz narodzić Jezusowi w sercach ludzi?” - tak mówi o swym autorskim projekcie Agata Podłęcka, która również wyreżyserowała spektakl.

Sztuce towarzyszą kolędy i pastoralki, starsze i zupełnie nowe, z młodzieńczą energią i talentem wyśpiewane na scenie sali teatralnej. Z wielką przyjemnością patrzy się na dokonania aktorskie i wokalne młodych ludzi, którzy nie utknęli na przysłowiowej kanapie, ale wciąż chcą czegoś więcej od życia, wciąż chcą rozwijać swoje pasje, zainteresowania, by potem radować nasze oczy i uszy i pozwolić oderwać się od codziennego znużenia, zapracowania, od suto zastawionego świątecznego stołu.

O tej godzinie radości i refleksji z napisał Tarnowski Gość Niedzielny. Artykuł można przeczytać na parafial-

nej stronie internetowej, jak również i obejrzeć piękne zdjęcia, z których kilka, za zgodą autorów, zamieszczamy w bieżącym numerze gazety w kolorowej wkladce, a tutaj – kilka zdjęć z przygotowań do jasełkowych występów.

Red.

SIEDEM SAKRAMENTÓW ŚWIĘTYCH

Chrzest - brama do nieba!

Chrzest został ustanowiony przez Jezusa Chrystusa, który po swoim zmartwychwstaniu dał swoim uczniom polecenie: „*Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*” (Mt 28,19).

Chrzest jest pierwszym z sakramentów nazywanych sakramentami wtajemniczenia chrześcijańskiego. Chrzest jest **bramą i fundamentem** całego życia chrześcijańskiego. Skutkami sakramentu chrztu św. jest: zjednoczenie człowieka z Chrystusem; włączenie człowieka w odkupieńczą mękę Chrystusa na krzyżu; wyzwolenie człowieka z mocy grzechu pierworodnego i wszystkich osobistych grzechów; otworzenie drogi do nowego życia bez końca; człowiek może nazywać Boga Ojcem - staje się dzieckiem Bożym; wprowadzenie człowieka do wspólnoty Kościoła; na chrzcie człowiek otrzymuje imię, co oznacza, że Bóg daje mu nowe życie i zna go po imieniu. Znakami i symbolami chrztu św. zaś są: woda, namaszczenie olejem krzyżma, biała szata i świeca.

Warto w tym miejscu także przypomnieć, kto może być chrzestnym. A więc **chrzestnym może być ten, kto:**

1. został wyznaczony przez przyjmującego chrzest albo przez jego rodziców /opiekunów/;

2. jest katolikiem;
3. ma wymagane kwalifikacje i chce pełnić to zadanie;
4. jest wystarczająco dojrzały do pełnienia tego zadania, to znaczy ukończył szesnaście lat;
5. przyjął trzy sakramenty wtajemniczenia: chrzest, bierzmowanie i Eucharystię;
6. prowadzi życie zgodne z wiarą i zadaniami jakie ma pełnić;
7. prawo nie zabrania mu pełnienia zadań chrzestnego (tzn. jest wolny od jakiegokolwiek kary kanonicznej);
8. nie jest ojcem ani matką dziecka /osoby przyjmującej chrzest/.

Opr. ks. Marcin Minorczyk

8 stycznia urodziny świętego Maksymiliana Marii Kolbe

**APEL ARCYBISKUPA WIKTORA SWKWORCA
METROPOLITY KATOWICKIEGO,
PRZEWODNICZĄCEGO KEP z 1.01.2019 r.**

„Zachęcam duszpasterzy i wiernych świeckich, szczególnie zaangażowanych we wspólnotach i grupach parafialnych, do pogłębiania duchowej drogi Ojca Maksymiliana Kolbego i odkrywania jego pism, tym bardziej, że 8 stycznia br. mija 125 lat od dnia urodzin tego Świętego Zakonnika. Przywołując w duszpasterskiej posłudze i chrześcijańskiej formacji postać św. Maksymiliana, dołożmy starań, abyśmy – podobnie jak On – byli wiernymi wyznawcami Chrystusa. A współpracę z Bożą łaską i zawierzenie miłości do Chrystusa Niepokalanej uznali za postępowanie „w mocy Bożego Ducha” na drodze do osobistej świętości.”

Z ŻYCIORYSU O. KOLBE

Data i miejsce urodzenia – 8 stycznia 1894, Zduńska Wola

Data i miejsce śmierci – 14 sierpnia 1941, Oświęcim, /KL Auschwitz/

Beatyfikacja – 17 października 1971, Bazylika św. Piotra, Rzym, przez bł. Pawła VI

Kanonizacja – 10 października 1982, plac św. Piotra, Rzym, przez św. Jana Pawła II

Wspomnienie – 14 sierpnia

Atrybuty – numer obozowy 16670, obóz koncentracyjny, pasiak obozowy, okulary, różaniec z chleba, księga, liść palmowy

MYŚLI ŚW. MAKSYMILIANA MARII KOLBE

1. Modlitwa i samotność czynią człowieka świętym.
2. Módl się nie więcej, ale lepiej i ufaj. Modlitwa „zmusza” Boga.
3. Muszę być świętym jak największym.

4. Naśladuj Chrystusa – kochaj i służ.
5. Skupienie jest początkiem nawrócenia.
6. Im kto jest pokorniejszy, tym większą świętość osiągnie.
7. Modlitwa to zapoznany, a jednak najpotężniejszy środek do przywrócenia pokoju w duszach, do dania im szczęścia, zbliżenia ich do miłości Bożej. Modlitwa odradza świat. Modlitwa jest warunkiem nieodzownym odrodzenia i życia każdej duszy.
8. Naśladuj, co widzisz dobrego w innych.

CIEKAWOSTKI O ŚW. MAKSYMILIANIE

1. Był założycielem pierwszego w Polsce radia katolickiego; aby dotrzeć szerzej z głosem Bożym w roku 1938 powstała specjalna radiostacja, której nie dał rady ośmieszyć żaden dziennikarz, mimo że w pewnych kręgach starano się skutecznie atakować głoszone słowo.
2. Jego przeciwnicy widzieli w nim również antysemitę.
3. Kościół uznał go w roku 1971 pierwszym polskim męczennikiem czasów hitlerizmu.
4. Podczas jednego z widzeń przystał na propozycję Maryi, by złożyć z siebie ofiarę za wiarę.
5. Studiował filozofię w Rzymie na Uniwersytecie Gregorianum, uzyskując tytuł doktora tej dziedziny. Również w Rzymie odprawił swoją pierwszą mszę świętą.

6. Wydawał miesięcznik katolicki „Rycerz Niepokalanej”, który to spotykał się w międzywojniu z ostrą krytyką polityczną. Nakład „Rycerza Niepokalanej” w 1939 roku osiągał zawrotną ilość 750 000 egzemplarzy.
7. W dniu wybuchu II wojny, czyli w 1939 roku, klasztor w Niepokalanowie obsadzało aż 13 regularnych ojców, 18 kleryków nowicjuszy, 527 braci profesorów, 82 kandydatów na braci i 122 chłopców w małym seminarium.
8. 19 września 1939 r. Niemcy przystąpili do skutecznej likwidacji Niepokalanowa, przeprowadzili szybkie aresztowanie Kolbego i jego braci, umieszczając wszystkich w obozie w Amtlitz, by następnie przerzucić ich do Ostaszewa. Gdy zwolniono Kolbego z obozu 8 grudnia, ten na-

tychmiast powrócił do Niepokalanowa i natychmiast przystąpił do niezbędnej pracy, a jej owocami było przygotowywanie 3000 miejsc dla osób wysiedlonych z Pomorskiego. W tym trudnym czasie O. Kolbe Najświętszy Sakrament uczynił centrum koncentracji – zaprowadził jego nieustanną adorację. Dołożył starań również w dziedzinie dnia powszedniego, a to otwierając warsztaty naprawy rowerów, czy zegarków, dział sanitarny oraz wystawił kuźnie i blacharnie. Tego było już dla Niemców za wiele, więc 17 lutego 1941 roku został ponownie aresztowany przez gestapo, które zabrało go na Pawiak do Warszawy, a następnie przewieziono go do Oświęcimia.

Grafiki udostępnione przez redakcję programu formacyjnego dla mężczyzn DROGA ODWAŻNYCH (www.odwazni.pl)

POZWÓLMY DZIECIĘCIU JESZCZE RAZ SIĘ ZRODZIĆ

*Zima normalna jest o tej porze
Na polu szarym i w kalendarzach
Nikt się nie dziwi że ziąbem uderza
Że ciepło ciąży na gospodarzach*

*Normalnym się zdaje bałwan ze śniegu
Choinek poświęty między domami
Lecz zima serca na Bożą Dziecinę
To coś nowego rośnie między nami*

*Pozwólmy Dziecięciu jeszcze raz się zrodzić
Nie wypalajmy kominka uczuć
Niech nie dogasa skierka radości
Niech serca nie czują zimnych sopli ukłuc*

*Całkiem normalnie szukamy w galeriach
Uciech co znajdują się pod choinką
I ciepłe nocki z pilotem w ręku
Całkiem powszednio przykryte pierzynką*

*Piosenki o świętach bez słowa „Bożych”
Dzwonkami brzęczą beztrząsowo w uszach
I tylko przy stole jest jakoś pusto
I tylko pustynia wzruszeń kwitnie w duszach*

*Pozwólmy urodzić się Jezusowi
Po prostu w szopce jak przed wielu laty
Znów dziećmi bądźmy z niewinnym zachwytem
Wpuśćmy nadzieję do bogatej chaty*

Agata Podlęcka, Brzesko, 04.11.2018.

CUD CUDÓW

*Na sianie się zrodził bez żadnych luksusów
Nie witał go orszak cesarskich dworów
Nie było pokłonów nie sypano różami
Nie było kadzideł ani wonnych maści
Nie grały fanfary radosnej nowiny
Ludzkie cuda przy Nim wcale się nie działy
Nie znalazł miejsca w ani jednym domu
Nie został przyjęty przez swoich*

*Nie mógł się poczuć bezpiecznie w Betlejem
Nie miał nawet gdzie uciekać
Nie żalił się nikomu
Cud sam się obronił na sianie i wciąż działa cuda*
Agata Podlęcka

USIADŁY ANIOŁKI

*Na skrawku siana usiadły aniołki
Takie pulchniutki z dzwoneczkami w rączkach
Zaczęły trzepotać skrzydełkami swymi
By nie myśleli w szopce o bólczkach*

*Najpierw cichutko subtelnie podzwaniały
Zerkając na minę dziecięcą w żłobie
Śpiewały do ucha jedwabnymi głosy
Łaskocząc piórkami stópki gołe obie*

*Gdy w głos się zaśmiało niemowlę w pielusze
Śmiejej coraz śmiejej grały i śpiewały
Głośniejsz coraz głośniejsz pod strzechą się działo
Aż się śmiech zanosił od progu do powały*

*Złękła się Maryja że synek nie uśnie
Aniołki usadziła za żłobkiem w kątku
Wszystkie wygłaskała po buziach rumianych
Teraz mogły przygrywać do snu Dzieciątka*

Agata Podlęcka

JEZUS NARODZIŁ SIĘ

*Jezus narodził się
aby udowodnić Ci
miłość jaką od wieków
ogarnął Ciebie*

*Jezus narodził się
aby uporządkować Twe prawdy
rozrzucone czasem jak litery
bez sensu*

*Jezus narodził się
aby objawić Ci czym jest miłość
w codziennym zmaganiu się z krzyżem
aż po konwulsje Golgoty*

Wiesław Janusz Mikulski

ZASYPIANIE

*Włożyła nocną koszulę z różową kokardką. Miękkie
bambośze w śliwkowych barwach zaniosły ją do sypial-
ni. Przystanęła koło łóżka, przysunęła do siebie klęcz-
nik, oparła się o jego pulpit i zamyślona spoglądała na*

obraz Madonny z Dzieciątkiem.

Przymknęła oczy i przez dłuższy czas trwała nieruchomo zanurzona w innym świecie niż ten, w którym biegła, pracowała, podróżowała w ciągu dnia.

Uśmiechnęła się lekko, trochę tajemniczo. Czyżby cieszyła się w duszy jakąś nieznaną perłą?

Pantofle prawie same zsunęły się z jej stóp, weszła do łóżka i naciągnęła aż po piersi puchową kołdrę obłożoną poszewką w liliowe kwiaty, z domieszką ciepłej zieleni. Otworzyła dziennik Alicji Lenczewskiej, swą ulubioną książkę. Kartkując ją, natrafiła na zasuszony pła-

tek nasturcji. Poglądziła palcami jego jedwabną powłokę i trzymając go delikatnie na dłoni, czytała przez chwilę fragment tekstu.

Kiedy pstryknęła wyłącznikiem lampki nocnej, ciemność i ciepło pościeli zanurzyły ją w otchłani cichej nocy. Księżyc świecący na niebie i śnieg skrzący się w jego blasku nie śmiałyby jej przeszkadzać.

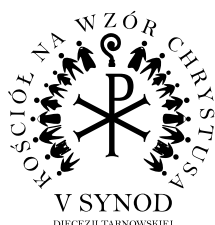
Nie spodziewała się, że ten jeden esemes, który wpadł do telefonu o pierwszej w nocy jak nieproszony gość, nie pozwoli jej do rana zmrużyć oka.

Janina Drużkowska- Cader

V SYNOD DIECEZJI TARNOWSKIEJ

Jak pracuje nasz Parafialny Zespół Synodalny?

Listopad

Listopadowe spotkanie **Parafialnego Zespołu Synodalnego** koncentrowało się, zgodnie z wytycznymi na cały ten rok, wokół tematyki rodzinnej. Tym razem temat spotkania brzmiał „Kryzys wspólnoty rodzinnej”.

Do prac Zespołu Parafialnego oprócz stałego składu zostały zaproszone trzy małżeństwa związane z odbywającymi się w naszej parafii na przełomie roku 2017/18 „Spotkaniami dla Zabieganych”, w tym jedna z osób posiadająca ukończone Diecezjalne Studium Rodziny. Pary te będą od tej pory uczestniczyć w posiedzeniach jako konsultanci.

Po wspólnej modlitwie do Matki Bożej Rozwiązującej Węzły, Patronki Poradni Specjalistycznej Arka, Zespół podjął próbę diagnozy obecnej sytuacji w małżeństwach i pochylał się nad przyczynami kryzysów małżeńskich. Następnie zastanawiał się jak w ujęciu teologicznym powinno wyglądać rozwiązywanie problemów i wychodzenie z kryzysów oraz co robić w obliczu poważnego kryzysu małżeństwa i rodziny, jakich szukać skutecznych sposobów naprawy trudnych relacji w rodzinie. Przy czym nie mogą to być rozwiązania szybkie i „łatwe”, które są zawsze zawodne i rozczarowują, a w dalszej perspektywie prowadzą do pogłębienia kryzysu i większego cierpienia. Małżeństwo buduje przede wszystkim modlitwa i Eucharystia. Na spotkaniu podjęto kilka praktycznych wniosków, które będą przesłane do Sekretariatu Synodu jak również realizowane w najbliższym czasie w naszej parafii. Jeden z nich, zainspirowany tematyką spotkań poświęconych rodzinie oraz tematem październikowego PZS tj. „Dziedzictwo rodziny diecezjalnej” wszedł w życie już od niedzieli 25 listopada w postaci parafialne-

go rodzinnego konkursu pod hasłem „**Z mamą i tatą odkrywamy piękno parafii, dekanatu, diecezji**”. Pozostałe wnioski dotyczyły między innymi przygotowania młodych ludzi do małżeństwa. Zespół zwrócił uwagę, że w czasie kursów przedmażeńskich dla narzeczonych organizowanych w parafiach oraz warsztatów tematycznych w ośrodkach rekolekcyjnych należy zadbać o ukaazywanie wielkości i godności sakramentu małżeństwa, jak również poprzez wartościowe i głębokie programy powodować, aby młodzi zachwycili się Panem Bogiem i świadomie zaprosili Go do swojego życia małżeńskiego. W ramach duszpasterskiego towarzyszenia małżonkom nasza parafia już po raz drugi rozpoczęła cykl „**Spotkań dla Zabieganych**”, kontynuowany przez siedem kolejnych piątkowych wieczorów z wyłączeniem ferii. Różnorodna tematyka ma na celu pogłębienie więzi małżeńskich i umiejętności budowania relacji rodzinnych wzorowanych na małżeństwie Maryi i Józefa. Planowana jest również inicjatywa „Dom Tobiasza i Sary” – cykl katechez ewangelizacyjnych opartych na obrazach biblijnych małżonków. Wsparcie modlitewne rodzin w naszej parafii jest realizowane m.in. poprzez modlitwę Róż Żywego Różańca matek i ojców za dzieci. Jest też możliwość utworzenia wspólnoty Matki w Modlitwie. Kontynuowany jest zwyczaj, że co trzeci Wieczór Uwielbienia - adorację Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie odbywającą się w naszej parafii w trzecie piątki każdego miesiąca prowadzą małżeństwa.

Grudzień

Celebracja świąt w rodzinie – to temat grudniowego spotkania Parafialnych Zespołów Synodalnych. Temat bardzo trafnie zaproponowany do dyskusji na początku roku liturgicznego, kiedy to właśnie przeżywaliśmy Adwent oczekując już na Boże Narodzenie i mając w dalszej

perspektywie kolejne święta i wydarzenia o charakterze religijnym jak: wizyta duszpasterska, Objawienie Pańskie (Trzech Króli), Ofiarowanie Pańskie (MB Gromnicznej) a potem następne - od Środy Popielcowej począwszy aż do Niedzieli Chrystusa Króla Wszechświata zamykającej kalendarz liturgiczny. Po drodze to wszystko urozmaicone celebracją odpustów parafialnych, pielgrzymek, nabożeństw okolicznościowych takich jak majówki, różańce, towarzyszeniu umierającym i pamięci o nich, imienin, rocznic itp.

Na spotkaniu naszego PZS pytań do rozważenia padło wiele, na przykład: Które ze świąt i w jaki sposób obchodzimy w rodzinach? Co utrudnia, przeszkadza w ich chrześcijańskim przeżywaniu? Co należy zrobić, aby odnowić celebracje rodzinne, aby one były bardziej naturalne, bez pustych słów i gestów? Co mogło by się zmienić w przeżywaniu świąt, a z czego nie powinno się rezygnować?

Propozycji rozwiązań i prób odpowiedzi również nie brakowało, gdyż każdy z uczestników spotkania chciał podzielić się doświadczeniami, refleksjami z obserwacji i rozmów, tym bardziej, że przebiegało ono w uroczystej, świątecznej atmosferze. Przeżywaliśmy je tak, jak to bywa (lub powinno być) w większości katolickich rodzin: rozpoczęte modlitwą i odczytaniem fragmentu Ewangelii o Bożym Narodzeniu, ze śpiewaniem kolędy i łamaniem się opłatkiem, z życzeniami, z Jezusem na sianku – w tym wypadku wyjątkowym, bo przywiezionym z Ziemi Świętej, przy pięknie nakrytym stole i tradycyjnych potrawach.

W wyniku debaty udało się sformułować kilka wniosków, jak np.:

1. We właściwym przygotowaniu wiernych do głębokiego, duchowego przeżywania świąt nieocenioną rolę odgrywają osoby duchowne: kapłani, siostry zakonne, katecheci m.in. poprzez akcje duszpasterskie, rekolekcje, nabożeństwa – prowadzone kompetentnie, ciekawie, w różnorodny sposób, nie tylko zachęcająco dla dzieci, ale i dla dorosłych.
2. W przekazywaniu następnym pokoleniom wiary i chrześcijańskiego sposobu przeżywania świąt

i uroczystości podstawową rolę pełni rodzina, która powinna czynić to słowem i przykładem, z miłością ale i poprzez stawianie wymagań; rodzice muszą być świadkami wiary wymagającej najpierw od siebie, a potem od dzieci. Proponujemy zatem, aby rodziny troszczyły się o właściwe ustawienie priorytetów w przeżywaniu świąt, dbając bardziej o ich stronę duchową niż materialną, by składane życzenia były osobiste, nie sztamkowe, a podejmowane zobowiązania (posty, uczynki miłosierdzia) wynikały z potrzeby serca i poczucia świadomości wiary oraz aby starały się spędzać święta w domu a nie na wyjeździe.

Zadaniem zarówno dla kapłanów, biskupów jak i dla laikatu jest modlitwa o wzrost świadomości wiary, o utożsamianie się z Kościołem wszystkich wierzących, w szczególności świeckich.

Na początku spotkania grudniowego wróciliśmy jeszcze na chwilę do wcześniejszych tematów synodalnych. Ksiądz Proboszcz odczytał list od Katarzyny, będący cennym głosem w dyskusji o miejscu młodzieży w Kościele.

W styczniu

Zespoły Parafialne będą omawiać temat : „**Towarzystwo osobom żyjącym w związkach nieregularnych**”. Zachęcamy wszystkich chętnych do podzielenia się uwagami, spostrzeżeniami i propozycjami rozwiązań w formie pisemnej wrzucając swój głos do skrzynki oznaczonej logo V Synodu, która znajduje się w przedśionku kościoła przy wejściu głównym lub na adres e - mail parafii: kancelaria@milosierdzie.brzesko.net.pl

Komunikat z V Posiedzenia Komisji Głównej V Synodu Diecezji Tarnowskiej.

S. PIOTR CEBULA, SEKRETARZ V SDT

/13.12.2018/

W kurii diecezjalnej w Tarnowie 12 grudnia odbyło się kolejne spotkanie Komisji Głównej V SDT. Zasadniczym tematem spotkania były kwestie prawne. Ks. dr Rafał Wierzchanowski, przewodniczący Komisji Prawnej Synodu, przedstawił dwa dokumenty. Pierwszy z nich to „Instrukcja o zatrudnianiu świeckich pracowników kościelnych w parafiach diecezji tarnowskiej”, drugi natomiast to „Instrukcja o cmentarzu parafialnym w diecezji tarnowskiej”. Trzecim dokumentem przedstawianym na Komisji Głównej był „Statut Domu Księża Diecezji Tarnowskiej im. św. Józefa”, który zaprezentował przewodniczący Komisji ds. Administracji Kościelnej ks. dr hab. Robert Kantor.

Po dyskusji dotyczącej zagadnień prawnych, skoncentrowano się na kwestiach ściśle duszpasterskich. Ks. dr Piotr Cebula, przewodniczący Komisji Małżeństw i Rodzin, przedstawił Komisji Głównej drugą wersję Projektu Funkcjonowania Duszpasterstwa Małżeństw i Rodzin w Diecezji Tarnowskiej. Obecna treść tego dokumentu uwzględnia etap szerokich konsultacji w diecezji nad tym projektem. Wciąż jednak pozostaje on pewnym Instrumentum Laboris, który przechodzi przez dalszy etap konsultacji.

Na zakończenie biskup Andrzej Jeż podziękował Komisji Prawnej i Komisji ds. Administracji Kościelnej za przygotowanie dokumentów prawnych i mocne zaangażowanie w prace Synodu. Wyraził także wdzięczność

wszystkim członkom parafialnych zespołów synodalnych za udział w comiesięcznych spotkaniach formacyjno-synodalnych.

Wnioski z prac parafialnych zespołów synodalnych są ważnym elementem budowania synodalnej wizji duszpasterskiej. Podkreślając rangę tych spotkań, biskup Andrzej Jeż skierował niedawno do każdego parafialnego zespołu synodalnego osobny list, w którym dziękuje za synodowanie w poszczególnych parafiach. Listy odczytywane są podczas grudniowych spotkań zespołów.

Kolejne spotkanie Komisji Głównej V SDT zostało zaplanowane na 7 stycznia 2019. Będzie to przedostanie spotkanie tej komisji przed II Sesją Plenarną, która odbędzie się 16 lutego 2019.

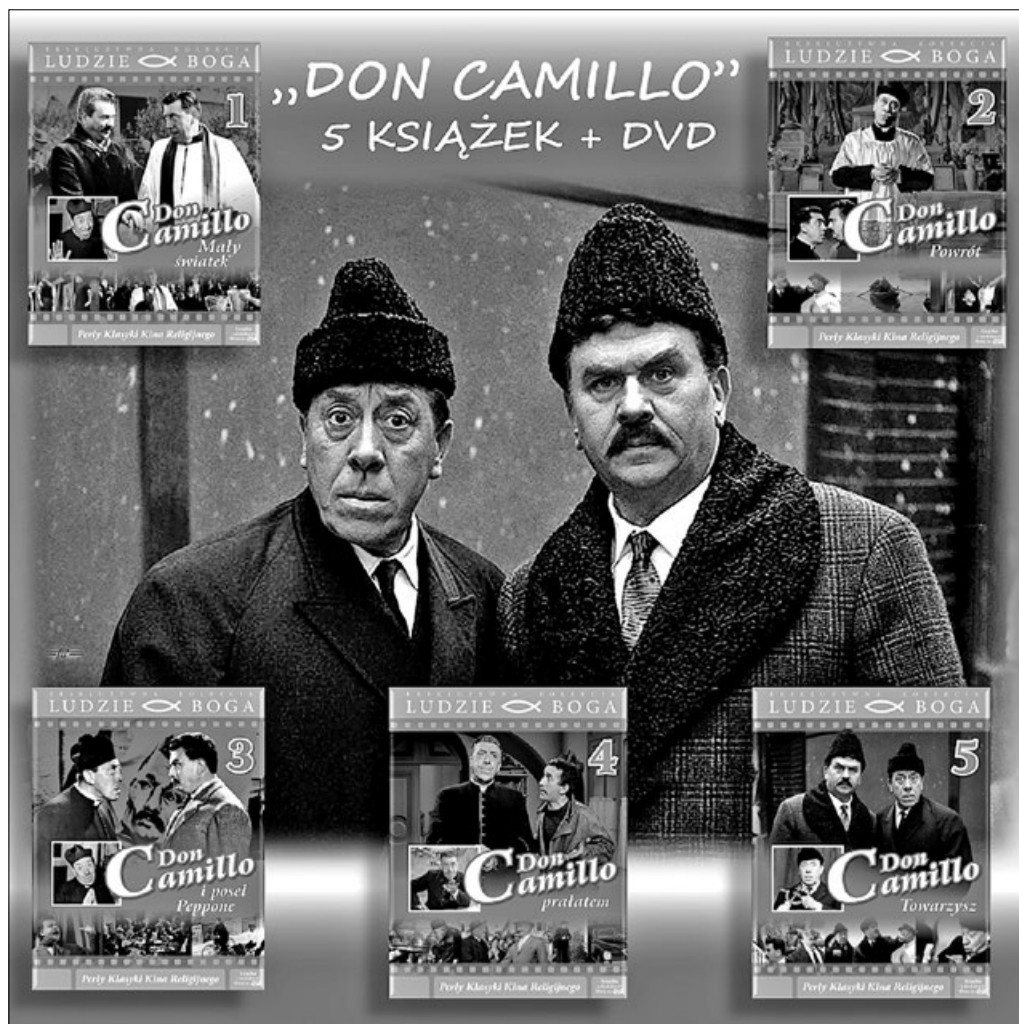
KSIĄDZ WOJCIECH POLECA

Na rozpoczynające się właśnie ferie zimowe ks. Wojciech poleca pięć odcinków zabawnej komedii filmowej „Don Camillo” o proboszczu z małego włoskiego miasteczka Brescello. Burmistrz miasta, zatwardziały komunista Giuseppe Bottazzi zwany Peppone jest „zaprzyżnionym wrogiem” proboszcza. Przedstawiciel władzy państwowej i duchowny toczą ze sobą odwieczne boje, ale jeden bez drugiego nie może żyć. Don Camillo opowiada o wszystkich problemach Jezusowi wiszącemu na krzyżu w głównym ołtarzu kościoła, który wysłuchuje go cierpliwie i pomaga mu je rozwiązywać.

Don Camillo to postać literacka, występująca w serii nowel autorstwa włoskiego pisarza Giovanniego Guareschiego. Seria filmowa składa się z następujących odcinków: „Mały świat don Camilla”, „Powrót don Camilla”, „Don Camillo i poseł Peppone”, „Don Camillo prałatem” i „Towarzysz don Camillo”. W rolach głównych - francuski aktor Fernandel jako don Camillo oraz Gino Cervi jako Peppone.

Wszystkie odcinki produkcji włosko - francuskiej,

z udziałem niemieckim w jednym z nich, powstały w latach 1952 - 1965, ale nadal kolejne pokolenia widzów niezmiennie bawi ponadczasowy, zawierający pozytywne przesłanie, humor sytuacyjny i słowny. Czas trwania: od 1 godziny i 33 minut (Towarzysz don Camillo)) do prawie 2 godzinnego odcinka „Don Camillo prałatem”.

Znajdź różnice

źródło: eduzabawy.pl

Poziomo: 1) mocny sfermentowany napój, zwłaszcza z daktyli, zboża i miodu - nie mógł go pić nazarejczyk

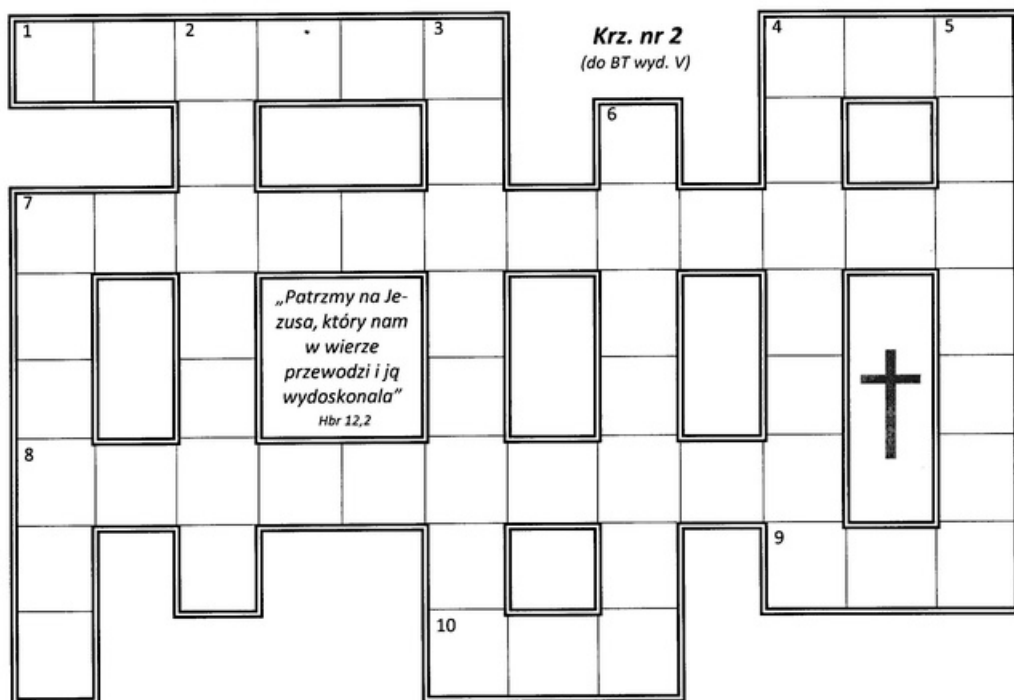
4) hebrajska litera rozpoczynająca tę część najdłuższego Psalmu, której początek to: „Wyświadczyłeś dobro swojemu słudze, zgodnie z Twoim słowem, Panie”

7) jedna z krain, którą władał tetrarcha Filip, gdy Jan Chrzciciel wzywał do nawrócenia (według V wyd. BT)

8) jego imię znaczy „Jahwe pamięta”, „Jahwe wspomniał”, syn kapłana Jojady

9) matka praojca grających na cytrze i flecie

10) hebrajska litera, którą oznaczono w Lamentacjach część trenu zatytułowanego „Skarga i pociecha” - część rozpoczynającą się słowami: „Któż rzekł i stało się, gdy Pan tego nie nakazał?”

Pionowo:

2) region w Asyrii, do którego król asyryjski, Salmanassar V, uprowadził Izraelitów, gdy po 3 latach oblężenia padła Samaria, stolica izraelskiego Państwa Północnego

3) ukamienowano go, gdy w imieniu króla Roboama usiłował Izraelitom narzucić uciążliwe wymogi

4) w jednym z Pawłowych pozdrowień została wyszczególniona jako (druga w kolejności) „trudząca się w Panu”

5) miasto, którego Kościołowi Jezus kazał napisać: „Mam przeciw tobie to, że pozwalasz działać niewieście Jezabel, która naucza i zwodzi moje sługi, by uprawiali rozpustę”

6) wnuk Noego, którego imię jest hebrajską nazwą oznaczającą Górny i Dolny Egipt

7) rodzinne miasto proroka Eliasza, leżące po wsch. stronie rzeki Jordan, w Gileadzie

źródło: biblia.wiara.pl

miłosierdzie.brzesko.net.pl

– dwumiesięcznik parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku.

Zespół redakcyjny: ks. Wojciech Werner, Piotr Duda, Urszula Grabarz, Dorota Majka, Agata Podtęcka, Michał Plichta, Małgorzata Tobota. **Autorzy zdjęć:** Dominik Cichoński, Bogustaw Hajduk, ks. Marcin Minorczyk, Kamil Pabian, Dariusz Toroń, archiwum parafialne par.MB Niepokalanej w Nowym Sączu, ks. Jacek Walczyk, ks. Zbigniew Wielgosz: Tarnowski Gość Niedzielny

Adres: Parafia Rzymskokatolicka pw. Miłosierdzia Bożego w Brzesku, ul. Jana Pawła II 2, 32-800 Brzesko.

Nr konta: PKO BP O/Brzesko 84 1020 4984 0000 4802 0030 3800.

Kontakt z redakcją: redakcja@miłosierdzie.brzesko.net.pl. Tel. 602 636 413.

Ogłoszenia: ulagrabarz@op.pl, Tel. 510 338 474

W rubryce „Z Dzienniczka św. S. Faustyny” cytowane fragmenty pochodzą z Dzienniczka świętej Siostry Marii Faustyny Kowalskiej. Miłosierdzie Boże w duszy mojej. © Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, ul. Żytnia 3/9, 01-014 Warszawa. Wszelkie prawa zastrzeżone. Do użytku wewnętrznego.

Skład i druk: Brzeska Oficyna Wydawnicza Aleksandra i Ryszard Dziedzic.

bowA
DRUKARNIA

KOLEDNICY MISYJNI 2018

WYSTRÓJ ŚWIĄTECZNY KAWIARENKI PARAFIALNEJ I SZOPKA WYKONANE NA ZAJĘCIACH PLASTYCZNYCH POD KIERUNKIEM PANI ANI SERWIN

*Redakcja gazety parafialnej miłosierdzie.brzesko.net.pl
dziękuje współpracownikom oraz dobrodziejom i składa noworoczne życzenia:*

Nowy Rok to czas wielu niewiadomych, ale także nowych wyzwań i celów. Nowy Rok to wszystko co przed nami. Życzymy Wam, aby był dobry, Boży. Życzymy Wam otwartości na wyzwania, życzymy braku lęku i radości z każdego nowego dnia, który daje nam Bóg.

Nie oglądajcie się wstecz, ale ufając Panu podążajcie Jego drogami!

Zespół redakcyjny serdecznie dziękuje współpracownikom, którzy w minionym roku pisali dla nas teksty, nadsyłali wiersze, wykonywali i użyczali zdjęć, archiwizują elektronicznie i reklamują gazetę na stronie internetowej parafii,

dbają o jej dystrybucję oraz tym wszystkim ludziom dobrego serca, którzy finansowo wspierali nasz dwumiesięcznik przez zakup bądź też przesyłając większe kwoty na konto parafii. Są tacy, którzy czynią to regularnie od wydania pierwszego numeru, jak Firma PROSTER czy Bank Spółdzielczy Oddział Brzesko!

Jesteśmy ogromnie wdzięczni państwu Aleksandrze i Ryszardowi Dziedzicom, właścicielom drukarni BOWA i ich pracownikom, dzięki którym oczy czytelników cieszy fachowa, estetyczna grafika pisma.

Dziękujemy, że w kolejny rok idziecie z nami!

KS. WOJCIECH
WERNER

PIOTR
DUDA

URSZULA
GRABARZ

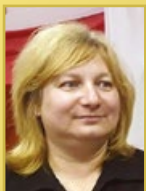
DOROTA
MAJKA

KS. MARCIN
MINORCZYK

MICHAŁ
PLICHTA

AGATA
PODŁECKA

SYLWESTER
PUSTUŁKA

MAŁGORZATA
TOBOLA

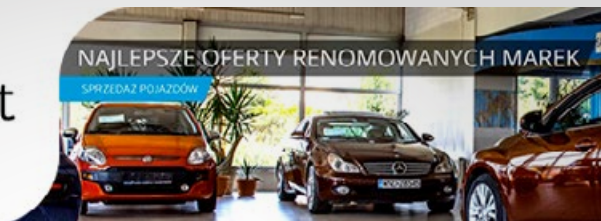
*Czytaj, wspieraj,
ewangelizuj z nami!*

*Jeśli chcesz wesprzeć
wydawanie bieżących
numerów naszego
dwumiesięcznika –
dołącz do darczyńców.
Dziękujemy za każdy datek
na cele kultu religijnego!*

*Adres:
Parafia Rzymskokatolicka
pw. Miłosierdzia Bożego
w Brzesku,
ul. Jana Pawła II 2,
32 – 800 Brzesko.
Nr konta:
PKO BP O/Brzesko
84 1020 4984 0000
4802 0030 3800*

megamot
Mieczysław Hebda

PROSTER
ELEKTROTECHNIKA I AUTOMATYKA PRZEMYSŁOWA

**Bank Spółdzielczy
Brzesko**

PLUSMEDICA
CENTRUM MEDYCZNE

b o w a
DRUKARNIA

TECHKAR
W. WIECHA, M. WIECHA SKLEP TECHNICZNY

FHU „Grosik” Adam Wąs

TAURUS

KLEKS.FHU. Grzegorzek Z.